

COULEUR LOCALE

Eric de Vroedt

Couleur Locale werd geschreven voor MONK

première: 8 mei 2003, [NES] theater Frascati, Amsterdam

I Niet te vertrouwen

(De lege lobby van een chique hotel. Uli, de receptionist achter de balie. Bob, Hendrikje, Frank en Moniek zijn wel hoorbaar maar nog niet te zien)

BOB Ze zijn ook niet te vertrouwen.

HENDRIKJE Nee, niet te vertrouwen.

FRANK Ik vertrouw niemand meer.

BOB Je moet ze ook niet willen vertrouwen.

HENDRIKJE Het staat in alle boekjes.

FRANK Ik heb het met mijn eigen ogen gezien.

HENDRIKJE Door hun geschiedenis *zijn* ze niet te vertrouwen.

BOB In wezen zijn het klootzakken.

FRANK Inderdaad, klootzakken.

BOB Maar ze doen net alsof wij de klootzakken zijn.

HENDRIKJE Terwijl als iemand de boel hier een beetje overeind houdt zijn wij het wel.

BOB Wij zijn niet de klootzakken, zij zijn de klootzakken.

MONIEK Zo wil ik niet naar de mensen hier kijken.

BOB Je moet naar de mensen kijken zoals ze zijn, schat.

HENDRIKJE Als het waar is wat je vriendje zegt dat er buiten aan de hand is, mag je best even zeggen dat het klootzakken zijn.

MONIEK Het is m'n vriendje niet.

BOB Als we maar niet te hard van stapel lopen.

MONIEK Niet te snel conclusie trekken.

BOB We weten niet precies wat er buiten gebeurt.

FRANK Ik vertel je wat er gebeurt.

BOB Dat is jouw visie op dit verhaal, vriend.

FRANK En er gaat nog veel meer gebeuren.

BOB Ik wil eerst het hele plaatje.

FRANK Het hele plaatje?

MONIEK We hadden wel dood kunnen zijn.

HENDRIKJE Tuttut.

FRANK Had ik een foto moeten nemen van die schuimbekkende menigte die gilden dat alle buitenlanders varkens zijn die geslacht mogen worden? Effe m'n camera moeten pakken toen ik dat lijk midden op de weg zag?

BOB De gevolgen. Ik heb het over gevolgen.

HENDRIKJE Zijn er gevolgen?

BOB Moeten we vrezen voor de gevolgen? Ik denk het niet. Ik bedoel, hier gaat toch alles prima.

HENDRIKJE En met ons gaat het ook allemaal prima.

BOB Wij hebben niet te klagen. Wij in ieder geval niet.

HENDRIKJE Nee, niet te klagen.

BOB Heb jij te klagen?

HENDRIKJE Nee, niks te klagen.

BOB Zie je wel, wij hebben niet te klagen.

FRANK Ik zou niet willen zeggen dat ik klaag.

HENDRIKJE Ik zou natuurlijk wel kúnnen klagen.

MONIEK Je klaagt ook niet.

BOB Waarover heeft een vrouw als jij nou te klagen?

HENDRIKJE Over een hele hoop dingen zou ik een boekje open kunnen doen.

BOB Laat die bestseller maar dicht, schat.

FRANK Ik zeg alleen dat ons nog veel meer te wachten staat.

HENDRIKJE Want dat ik niet klaag wil niet zeggen dat ik tevreden ben.

MONIEK Het is toch goed afgelopen.

HENDRIKJE Want tevreden ben ik niet.

FRANK Dit loopt helemaal niet goed af.

BOB Ze staat in d'r bikini aan de andere kant van de wereld, maar een keertje tevreden...

MONIEK Ik wil niet dat je zo eng doet.

HENDRIKJE Ik kláág toch niet.

FRANK Er staat iets te gebeuren. Dat voel ik.

HENDRIKJE Het is hier dan ook zo mooi.

MONIEK Ik vertrouw mannelijke intuïtie niet.

BOB Ja, dat mag toch ook wel eens een keer gezegd worden. Het is hier godverdomme mooi. En ik moet je eerlijk zeggen: ik had dat niet verwacht. (*Bob op, de rest volgt 'druppelsgewijs'*) Ik zei nog tegen haar: "nou, het zal mij benieuwen". En het heeft me benieuwd!

MONIEK Je bedoelt natuurlijk verrast.

HENDRIKJE "Het heeft me benieuwd" kan je niet zeggen.

BOB Mag ik dat niet zeggen?

HENDRIKJE Van mij mag je alles zeggen, maar van haar kennelijk niet.

BOB Ik ben toch op vakantie.

MONIEK Het mag wel.

HENDRIKJE Dat probeer ik hem al weken duidelijk te maken.

MONIEK Maar het klopt gewoon niet.

HENDRIKJE Is je vriendinnetje altijd zo precies?

BOB Dan moet ik eerst maar eens Nederlands leren.

FRANK Ze is mijn vriendinnetje niet.

HENDRIKJE De ene paranoia, de ander precies!

BOB Ik zal het nog een keer proberen: dit land heeft mij verrast. Het is hier allemaal piekfijn in orde. Dit hotel is het neusje van de zalm. Een dependance van de beschaving. Ik zeg het je: van de beschaving. Daarbuiten is het misschien één en al stenen tijdperk, maar hier is het schoon. Hier is het netjes. Hierbinnen merk je er helemaal niks van. Hier zijn de mensen vriendelijk tegen je. Hier glimlachen ze de hele dag. Hier mag je op je sloffen lopen. Ik voel mij hier gerespecteerd. Ja, ik voel een diep respect. Het is hier piekfijn in orde. Elke dag schone handdoeken in de badkamer. Elke dag. Ik gebruik ze dan ook allemaal. En m'n bed wordt opgemaakt met ultrawitte lakens die zo strak op het matras gespannen zijn dat ik me er gewoon tussen moet wurmen en ik me 's nachts amper bewegen kan. Daaraan kan je een goed hotel herkennen, aan de handdoeken en de lakens. Nee, tot nu toe is het allemaal 100% meegevallen. 100 % zeg ik je. Geen procent meer of minder. Wij heb het hier prima naar ons zin en dat is ons goed recht.

HENDRIKJE Toch maakt ie me een beetje bang.

BOB We weten niet wat er aan de hand is.

FRANK Ik vertel je net wat er aan de hand is

BOB Het hele plaatje. Ik had het over het hele plaatje.

HENDRIKJE Ik vind het zo leuk dat jullie Nederlands zijn!

MONIEK Ja, ik vind het ook leuk.

HENDRIKJE Ik vind buitenlanders ook best leuk, maar in het buitenland zijn het er soms gewoon teveel. Het is toch anders als je ineens Nederlanders tegenkomt. Toch lekker om weer even in je moerstaal te praten.

MONIEK Je wat?

HENDRIKJE Je moerstaal. Zo zeg je dat toch? Moerstaal. Van je moedertaal.

BOB Zeg dat dan.

HENDRIKJE Het is een uitdrukking: "je moerstaal spreken".

BOB Ik ken die uitdrukking niet.

HENDRIKJE Maar dat jij hem niet kent, betekent toch niet dat ik hem niet kan gebruiken.

MONIEK Tenzij ie niet bestaat natuurlijk.

HENDRIKJE Tuurlijk bestaat ie wel, anders zou ik hem toch niet gebruiken.

BOB Wat dat betreft weet je nooit met jou.

HENDRIKJE Geef een voorbeeld van dat ik iets heb gezegd wat niet bestond.

BOB Oh, pas nog beschuldigde je mij ervan -

HENDRIKJE Bob, ik denk dat deze mensen hier geen behoefte aan hebben op dit moment.

BOB Maar later dus misschien wel. Je zei dat ze hier *op dit moment* geen behoefte aan hebben –

HENDRIKJE Natuurlijk krijgen ze later nog de hele lading over zich heen. Je gaat niks tekort komen deze vakantie, schatje. Heerlijk, eindelijk weer eens spreken in m'n moerstaal. De hele vakantie praat ik al een combinatie van handen, voeten, Engels en Wat & Hoe.

MONIEK Jullie hebben ook zo'n boekje.

HENDRIKJE Ja, reuzenhandig.

BOB Dat is precies het woord: "Reuzenhandig".

HENDRIKJE Ik ben pas drie weken in dit land, maar kan nu zeggen dat wij in Nederland een liberale regering hebben (Pemintah di negara saya liberal) en dat mijn huwelijk op springen staat (Hubungan ini tidak cocok).

FRANK Maar dat is helemaal niet zo.

HENDRIKJE Oh jawel hoor: mijn huwelijk staat op springen.
FRANK Pemintah di negara saya konservatif.
BOB Ja, en nama saya Bob.
FRANK Nama saya Frank. Frank Zak.
BOB Zak, heet jij zak?
FRANK Frank Zak. Zoals Frank Zappa.
MONIEK Maar dan net niet.
FRANK Nee, maar dan net niet.
BOB Bob Samson.
FRANK Hallo Bob.
MONIEK Moniek. En jij heet -
HENDRIKJE Hendrikje.
MONIEK Hendrikje.
HENDRIKJE Wat is daar mee?
MONIEK Niks... Alleen -
HENDRIKJE Wat?
MONIEK Je leek me geen Hendrikje.
HENDRIKJE Oh, wat lijkt ik dan? Een Samantha?
MONIEK Ik weet niet, maar zeker geen Hendrikje.
HENDRIKJE Dan noem je me toch Samantha.
MONIEK Hendrikje is meer -
HENDRIKJE Een mannennaam. Je vindt dat ik een mannennaam heb.
MONIEK Helemaal niet, alleen -
HENDRIKJE Mannennaam of niet, ik vind het leuk, Nederlanders onder elkaar.
FRANK 'Nederlanders onder elkaar'.
HENDRIKJE We zijn Nederlanders onder elkaar.
FRANK Maar om het nou zo te benoemen
HENDRIKJE Ik ben er juist wel trots op.
FRANK Het vermindert mijn vakantie-ervaring.
HENDRIKJE Ik voel vaak op vakantie meer Nederlands dan in Nederland zelf. In Nederland erger ik mij er vaak aan, maar in het buitenland vind ik onszelf als volkje best leuk. Maar als jullie het vervelend vinden, doen we toch alsof jullie Belgen zijn.
BOB Allez!
HENDRIKJE Of zijn Friezen goed genoeg?
FRANK Friesland is toch ook Nederland.
HENDRIKJE Nog steeds? Je weet het tegenwoordig niet meer. Je bent drie weken op vakantie en wie weet is er weer ergens een resolutie aangenomen en heeft Friesland zich onafhankelijk verklaard.
BOB Het zijn roerige tijden.
HENDRIKJE Mooi samengevat, Bob. Ik vind het zo lekker dat ik weer effe kan kletsen. Met Bob was ik na drie dagen al uitgepraat en in het Engels is het toch niet hetzelfde. Effe lekker kletsen. Dat moet toch in het Nederlands, vind ik.
MONIEK Nou, ik weet niet of ik aan je verwachtingen kan voldoen.
HENDRIKJE Hoe bedoel je?
MONIEK Ik ben niet zo'n kletstype
HENDRIKJE Jammer.
MONIEK Sorry.
HENDRIKJE Maar jij kletst toch wel soms?
FRANK Nou en of.
HENDRIKJE Zie je wel! Waar kletst zij graag over?
MONIEK Ik denk niet over de dingen waar jij graag over kletst.
HENDRIKJE Waar denk jij dan dat ik graag over klets?
MONIEK Nou gewoon...
HENDRIKJE Over dingen die voor jou te min zijn om over te kletsen?
MONIEK Nee, natuurlijk niet.
HENDRIKJE Waar denk je dan dat ik over wil kletsen?
MONIEK Ik weet het niet -
HENDRIKJE Over mijn haar? Of over bikini's?
MONIEK Nee, over kletsdingen.

BOB Hendrikje kletst inderdaad graag over kletsdingen, je hoeft bij haar echt niet bang te zijn dat het gesprek het Koffietijd-niveau overstijgt. Lekker kletsen om het kletsen. Je hoeft trouwens niet mee te kletsen, hoor. Luister gewoon en zij kletst in d'r eentje het hele gesprek vol.

HENDRIKJE Vertellen jullie eens hoe lang jullie hier al zijn.

FRANK Drie weken.

HENDRIKJE Maar jullie zijn nog helemaal niet bruin!

MONIEK Vinden jullie mij wit?

FRANK Wij zonnen niet.

HENDRIKJE Zolang in dit land en nog steeds zo wit.

MONIEK Ik zon wel.

FRANK Zonnen is nog slechter voor je dan roken, het schijnt -

HENDRIKJE Hoezo, ze hebben die ozonlaag toch allang weer gedicht? Ik hoor daar de laatste tijd helemaal niks meer over, volgens mij is ie allang weer dicht.

MONIEK Ik word gewoon niet bruin.

HENDRIKJE Oh, dan ga jij hier morgen eens lekker in de zon liggen.

BOB Hier word je veel bruiner dan in de rest van dit land.

HENDRIKJE Moet je voor je naar het ontbijt gaat wel eerst even je handdoeken op een goeie plek leggen, hoor. Gister waren onze favoriete ligstoelen bij het zwembad door een stel Duitsers bezet.

FRANK Ze kunnen het niet laten, die Duitsers.

HENDRIKJE En van de week zaten ineens die twee Italiaanse homo's op onze plek. Dus als je voor 't ontbijt op iedere stoel een handdoek en je Nicci French legt, kan je morgen de hele dag lekker bakken. De hele dag lekker niks doen. Heerlijk.

FRANK (*tegen Moniek*) Ik denk echt dat we haar hier moeten laten komen.

MONIEK Denk je?

FRANK No way dat ik nog naar buiten ga.

HENDRIKJE Op zo'n dag voel ik me dus net een plant. Ik vegeteer in de zon en ik vind het top. Geen gedachten meer, geen beelden meer, geen gepraat, helemaal niks.

MONIEK Kijk om je heen. Dat kan je een meisje van hier toch niet aandoen.

HENDRIKJE Mijn hoofd is totaal leeg.

FRANK No way dat ik naar dat dorp ga.

HENDRIKJE Als een soort passief protest tegen het leven dat ik het hele jaar door lijd.

MONIEK Misschien ga ik wel.

BOB Een soort zelfmoord eigenlijk.

FRANK Zelfmoord.

HENDRIKJE Ik ben een lichaam op een ligstoel in de zon, meer niet.

MONIEK Ik wil haar zo graag zien.

HENDRIKJE In de verte: de zee, waar ik ook deze vakantie niet inga.

MONIEK Daarvoor ben ik hier toch.

HENDRIKJE En naast mij: het zwembad, waar ik twee keer vijf minuten in ben geweest.

FRANK Ik wil niet dat je alleen gaat.

MONIEK Hou je me weer tegen?

FRANK Alsof ik dat kan.

HENDRIKJE Als kind kon ik wel 3 uur in dat zwembad blijven, maar nu weet ik na tien minuten echt niet meer wat ik met die bak water aan moet. Van heen en weer zwemmen word ik moe en ik ervaar het na twee baantjes al als een opdracht. Om af te vallen. Om aan m'n conditie te werken. En daar heb ik helemaal geen trek in. Dus sleep ik mijn lichaam maar weer op het droge en vegeteer verder.

FRANK Het is hier dan ook zo'n mooi weer.

HENDRIKJE Het is helemaal geen mooi weer.

FRANK Geen wolkje aan de hemel!

HENDRIKJE Ik vind hem te wit.

BOB Wij vinden de lucht hier te wit.

HENDRIKJE Staat helemaal niet mooi op de foto's, zo'n witte lucht.

BOB Wij hebben liever een blauwe lucht

HENDRIKJE In Frankrijk hadden we vorig jaar ze zo'n mooie blauwe lucht, weet je nog?

BOB Prachtige foto's!

HENDRIKJE Maar hier schiet ik mijn rolletjes echt niet vol. De mensen thuis denken dan toch dat je een bewolkte lucht had. Leg jij maar eens uit dat ie niet bewolkt was, maar wel wit.

BOB Ik heb er ook over geklaagd.

HENDRIKJE Bob is gaan klagen bij de receptie.

BOB "The air is white, not blue".

FRANK En, wat zeiden ze?

BOB We hebben een drankbon gekregen voor bij de Happy Hour.

HENDRIKJE Maar daarna hebben we toch de hostess aangesproken.

BOB Zij is het meest verantwoordelijk.

MONIEK Voor de witte lucht?

BOB Ik heb betaald voor een blauwe, dame.

HENDRIKJE We hebben zó'n leuke hostess.

BOB Miss Pouyong.

HENDRIKJE Ze is van hier, maar ze spreekt dus perfect Nederlands. Toen ik haar hoorde, dacht ik: zie je wel, ze kunnen het dus wel. Nederlands leren. Als ze willen is het echt niet zo moeilijk.

BOB Met de Pasen zijn we nog in Toscane geweest. Met die gasten kon je dus helemaal geen woord wisselen.

HENDRIKJE En we vonden het ook zó toeristisch.

BOB Je kon je kont niet keren of er stond wel weer een groep Amerikanen drie dagen in de rij voor een of ander bloot beeld van Michelangelo.

HENDRIKJE Nou, ik heb ook veel blote mannen gezien, maar dan lekker op het strand.

BOB Wist je trouwens dat de meeste beelden van Michelangelo geeneens af zijn? Nou sorry hoor, maar ik kom wel terug als meneer ze heeft afgemaakt.

HENDRIKJE Nee Bob, dat was nou juist het mooie. Dat *onafgemaakte*.

BOB Nou dan had ie misschien met z'n poten helemaal van dat blok marmer af moeten blijven. Was het allemaal nog veel mooier geweest.

HENDRIKJE En vorig jaar zijn we naar Thailand gegaan, maar dit land is toch veel vriendelijker.

MONIEK Ja, de mensen zijn hier vriendelijk.

HENDRIKJE Veel vriendelijker dan in Thailand.

BOB Thailand is dan ook nooit een kolonie geweest. Die mensen daar zijn een stukje arroganter. Die hebben niet geleerd om een beetje normaal met buitenlanders om te gaan.

HENDRIKJE Maar de mensen hier wel.

BOB Die kolonisatie was toch een stukje opvoeding.

MONIEK Heb je gemerkt dat ze hier de hele dag glimlachen?

HENDRIKJE Vind ik zo mooi. De mensen lijken hier zo tevreden.

MONIEK Ze zijn ook tevreden. Die leven hier veel eenvoudiger. Veel echter allemaal. Veel dichterbij de natuur.

HENDRIKJE Dat is zó waar.

MONIEK Ze zijn eigenlijk veel authentieker.

FRANK In ieder geval veel armer.

MONIEK De mensen hier zijn nog niet verpest. Zoals wij.

FRANK Ik ben niet verpest.

MONIEK Jij bent ook verpest. De mensen hier lopen de hele dag lachend rond. Ik heb jou nog nooit de hele dag lachend rond zien lopen.

FRANK Ik jou ook niet.

MONIEK Ik ben ook verpest. Wij zijn alle vier verpest.

HENDRIKJE Nou, ik heb Bob anders vrij vaak hele dagen lachend rond zien lopen.

BOB Oh ja joh?

HENDRIKJE Als je kennelijk weer een goeie beurt had gehad, was die glimlach niet van je kop te slaan.

BOB Terwijl ik toch zo mijn best deed.

HENDRIKJE Het was niet om aan te zien.

BOB Maar inderdaad, ze lopen hier rond alsof ze net een goeie beurt hebben gehad. Prachtig.

HENDRIKJE Dat ze, net als jij, hele dagen liggen te -

BOB Dat levensgevoel. Een soort permanent naspel. Geen opgefokt gedoe van 'ik moet nog dit, ik moet nog dat', maar het gevoel dat je met een sigaretje verzadigd in een klam bed ligt na een flinke beurt. En dat de hele dag! Je hele leven!

HENDRIKJE Als je 't maar laat, Bob.

MONIEK Leven van dag tot dag. Je alleen zorgen maken of je wel op tijd ben om de zonsondergang weer te zien en of de zeemeeuwen wel genoeg broodkruimels hebben.

FRANK Een vegetatieve vorm van leven, eigenlijk.

HENDRIKJE Eigenlijk zijn het een soort planten.

BOB (*wijst naar Uli*) Kijk, als je naar hem kijkt, zie je toch een gelukkig mens. Ik zie geen derde wereld problematiek. Ik zie een gelukkig mens. Je zou hem alleen maar verpesten als hij zo rijk zou

worden als wij zijn. Waarom moet ik medelijden met hem hebben? Waarom moet ik meteen een giro-overschrijving doen? Ben ik nou echt zoveel gelukkiger dan hij?

HENDRIKJE Ik weet zeker van niet.

BOB Ik heb meer geld, maar hij meer geluk en tevredenheid. Als hij mijn geld wil hebben, dan wil ik een stukje van zijn geluk.

FRANK Eerlijk is eerlijk.

HENDRIKJE Misschien kun je z'n vrouw krijgen.

BOB Waarom eigenlijk ook niet? Ik heb het zo gehad met dat derde wereld geluk. 'Oh, die landen zijn zo zielig.' Rot op: wij zijn zielig. Wij hebben ontwikkelingshulp nodig!

HENDRIKJE Ik vind die kindjes hier ook zo schattig.

MONIEK Ja hè.

HENDRIKJE Dat morkakleurige huidje, die donkere oogjes, die zwarte glanzende haartjes.

MONIEK Prachtig gewoon.

HENDRIKJE (*tegen Bob*) Zie je wel dat ik niet racistisch ben. Dat heeft ie wel 's van mij gezegd, maar ik vind die kindjes soms zelfs nog mooier dan onze eigen kindjes. Als ik racistisch was had ik alleen wandelende hoopjes stront gezien, maar nee, ik zie hele mooie mensjes. En ik heb dan zo'n zin zo'n jochie over zijn bolletje te aaien. Maar dat mag weer niet. Dat kind is dan weer de reïncarnatie zus en zo. Maar ik kan mij soms gewoon niet inhouden. Als zo'n moeder niet kijkt doe ik het dan lekker toch: effe over dat bolletje.

MONIEK Ze zijn ook veel gezonder dan wij. Die krijgen hier elke dag vers fruit. Dat kunnen ze zo uit de boom plukken. Wat voor ons een sigarettenautomaat is, is voor hun een bananenboom. Wij zijn zo vervreemd van de natuur...

FRANK Ik haat natuur. Ik haat beestjes, ik haat planten, ik haat bomen, ik haat lange boswandelingen, ik haat woestijntochten op een kameel, ik haat langlaufen, skiën, snowboarden en sneeuwballen gooien. Natuurorganisaties, natuurwinkels, dierentuinen en huisdieren, ik vind het verschrikkelijk. Bij die jungletocht was ik eigenlijk alleen maar bang voor bloedzuigers. Zat ik alleen maar naar beneden te kijken of ik niet zo'n beest aan m'n been had die mij aan het leegzuigen was. Ik heb niks van dat oerwoud gezien, geen aap, geen kaketoer, geen pandabeer alleen mijn eigen benen onder de modder.

MONIEK Frank is zelfs bang voor koeien.

FRANK De natuur valt niet te vertrouwen.

MONIEK Ken jij iemand die bang is voor een koe?

FRANK Er valt niet te praten met de natuur.

BOB Voor een melkkoe?

FRANK Je kan er zo door verdrukt wordt.

HENDRIKJE Wat kan je erdoor worden?

FRANK Verdrukt. Zo'n koe kan je zo in het nauw drijven tegen een muurtje ofzo en je verdrukken.

Maar met die koe valt dus niet te praten. Je kan een koe niet vragen of hij je niet wil verdrukken.

MONIEK Maar hij heeft wel op een kameel een berg beklommen.

FRANK Ja, mevrouw moest zo nodig een berg op. Hebben we een week ruzie over gehad.

MONIEK Je bent hier één keer in je leven, dan ga je toch die berg op.

FRANK Tot vorige maand wist ze nog niet eens dat die berg bestond.

MONIEK Ik had gelezen dat het er prachtig was

FRANK Helaas moest je er wel om drie uur 's ochtends opstaan -

MONIEK Ja, je wilt toch die prachtige zonsopgang zien.

FRANK Want als je later kwam zou je weggebrand worden. Dus moet je om drie uur 's ochtends zonder één slok koffie op een vooraf geboekt vies kameeltje gaan zitten, om twee uur lang die berg te bestijgen, waar je je tussen de honderden souvenirkraampjes door moet wurmen om nog een glimp van de zon te zien.

MONIEK Het gaat erom dat je er bent geweest.

FRANK Voor thuis.

MONIEK Voor mezelf.

FRANK Ze is in Nederland nog nooit in het Waddengebied geweest, of in de heuvels van Zuid-Limburg maar die berg heeft ze gezien! Op een kameel... Gatver.

BOB Als jij zo bang bent voor beestjes, zal je 't wel zwaar hebben.

FRANK Ja, het stikt hier van de beestjes. Vooral in die 'kleine leuke hotelletjes' waarin wij de afgelopen weken zaten.

HENDRIKJE Klinkt romantisch!

FRANK Die smerige smoezelige hotelletje met die vieze vlekken op de muur.

MONIEK Ik vond ze juist zo authentiek.

FRANK Van die zweetvlekken op de muur boven mij kussen waar andere mensen met hun vette haren tegenaan gelegen hebben. Van die hotelkamers met vreemde geurtjes en rare geluidjes. Ik werd gek van de geurtjes, geluidjes, vlekjes en beestjes.

MONIEK Frank werd zelfs gek van die pot thee die 's ochtends voor de deur stond. Meneer wilde koffie.

FRANK Je denkt: we gaan naar Azië en logeren voor een paar euro 'echt tussen de mensen'. Erg leuk. Totdat je vijf keer per nacht wakker wordt van de moskee.

HENDRIKJE Ik dacht dat je dat alleen in Nederland had.

FRANK Totdat je onder de schimmel zit.

MONIEK Ik vind dat zo racistisch.

FRANK Totdat de spinnetjes recht vanuit die bedden je lijf in kruipen.

MONIEK Hij is bang dat ie een nest met spinnetjes onder zijn huid heeft.

FRANK Ik weet zeker dat ik spinnetjes heb. Zie je die bobbel hier?

BOB Nee.

FRANK Kijk dan naar die bobbel hier.

BOB Ik zie geen bobbel.

MONIEK Niemand ziet ook maar iets van een bobbel, Frank.

FRANK Je moet ook goed kijken. Als je van de zijkant kijkt zie je vast wel een beetje een bobbel.

BOB Een heel klein bobbeltje.

FRANK Zie je wel. Vroeger had ik hier geen bobbel.

MONIEK Misschien is het wel kanker!

FRANK Nee, daar zitten spinnetjes onder. Ik weet het zeker. Op een dag gaan die eruit komen. Zal je zien: zit ik midden in een bespreking met een producent. Sta ik op het punt een televisiecontract te tekenen. En vlak voordat ik teken breekt die zweer open en kotst mijn huid duizenden spinnetjes uit, die mijn arm van binnenuit al hebben weggevreten. Met dank aan die leuke authentieke hotelletjes.

HENDRIKJE Werk jij voor de televisie? Wat interessant.

MONIEK Nee, Frank *wil* graag voor de televisie werken. Hij is bezig met een documentaire over mij.

HENDRIKJE Een documentaire over jou, toe maar!

BOB En wat is er zo interessant aan jou dat daar een documentaire over gemaakt moet worden?

FRANK Het is een experimentele documentaire.

BOB Ik begrijp het.

MONIEK Ik heb een ontmoeting met iemand van hier.

HENDRIKJE Ken jij iemand van hier? Ook zo interessant! Wij kennen ook iemand van hier, hè Bob.

BOB Jazeker: de ober. Wie wil er iets drinken?

HENDRIKJE Maar hier hoeft je niet bang voor beestjes te zijn, hoor. Je slaapt gewoon lekker onder de klamboe.

BOB Word je 's ochtends wakker, moet je eerst die klamboe uit je gezicht slaan.

HENDRIKJE Bob wordt altijd wakker met die klamboe in zijn mond.

BOB Al weken slaap ik met een klamboe; ik ben er nog steeds niet aan gewend.

HENDRIKJE Heel de nacht loopt ie ermee te vechten.

BOB Ik word gek van dat ding.

HENDRIKJE Soms lijkt ie net een kleine jongen die met spoken vecht.

BOB Maar dit keer komt mammië echt niet. Die is dus met geen macht wakker te krijgen.

HENDRIKJE Ik slaap hier als een roos. Thuis niet. Thuis lig ik vaak uren wakker.

MONIEK Echt waar?

HENDRIKJE En maar denken. Soms lijkt het of ik 's nachts meer denk dan overdag. Overdag kom ik er niet aan toe, maar 's nachts ga ik lopen malen.

BOB En zweten dat ik hier in bed doe.

HENDRIKJE Maar dat is volgens hem dus mijn schuld.

BOB Ik kan gewoon niet tegen die hitte. Maar zij wil de airco niet aan.

HENDRIKJE Nee, ik wil die airco niet aan.

BOB Hendrikje is bang dat er bacillen in zitten.

HENDRIKJE Heel de nacht sproeit dat ding maar bacteriën over je uit.

BOB Dat er misschien wel een terreuraanval via die airco gepleegd wordt. Maar we hebben afgesproken dat vakantie geen tijd is voor ruzies en conflicten -

HENDRIKJE En zelfs met die afspraak hebben we er een hele hoop -

BOB Dus vermijden we een nachtenlange discussie over het risico van biologische oorlogsvoering via hotelairco's.

HENDRIKJE En dus gaat de airco uit

BOB Maar zonder airco is het te warm.

HENDRIKJE Dus gaat het raam open.

BOB Maar met open ramen komen er muggen binnen.

HENDRIKJE Dus moet de klamboe opgehangen worden.

BOB Maar onder een klamboe heb ik het benauwd.

HENDRIKJE Maar deze klacht wordt niet gehonoreerd.

BOB Dus vecht ik elke nacht met die kut klamboe. En word ik 's ochtends brak wakker, weer niet geslapen.

HENDRIKJE En sjokt ie maar weer naar de badkamer.

BOB Waar er weer zo'n smerig hagedisje wegschiet. Klamboe of niet, hier stikt het ook van de beestjes, Frank. Overal zijn beestjes.

MONIEK Ja, en overal wachten ze jou op: voor de WC-pot, achter de WC-pot, in de WC-pot, onder de bril, op het WC-papier. Gister durfde ie alleen nog met een opgerolde krant in z'n hand onder de douche te staan. Stond ie even later in z'n nakie in paniek op een oorbel in te rammen. Dacht ie dat het "een beestje was".

FRANK Het zou toch kunnen.

MONIEK Dat was geen beestje, Frank dat was een oorbel.

FRANK Via de airco. Een toeristenslachting via de airco. Geniaal.

(stilte)

BOB Ach die paar Neckermanntoeristen hier gaan ze echt niet pakken. Hiernaast zit het vol Israëli's en aan het eind van de straat is het Hardrockcafé. Die onlusten daarbuiten zijn binnen een paar dagen weer op een sisser uitgelopen.

FRANK Hoe weet jij dat zo zeker?

BOB Zo gaat dat met die dingen tegenwoordig. Het is een kwestie van dagen. Daar durf ik een goede fles wijn op in te zetten.

FRANK Waar haal jij in dit land nou een goede fles wijn vandaan?

HENDRIKJE *(tegen Frank)* Jezus, jij kan een gesprek ook lekker stilleggen.

BOB Vergis je niet: zo arm zijn ze hier echt niet. Die zijn net zo dol op een goede Beaujolais al wij. Wat dat betreft schrok ik wel toen we hier aankwamen.

HENDRIKJE Bob schrok zich een hoedje.

BOB Weer zo'n vervelende uitdrukking.

HENDRIKJE Je schrok je ook een hoedje.

BOB Ik zie mijzelf niet als iemand die schrikt als een hoedje.

HENDRIKJE Nou, je zag er anders uit als een hoedje toen je zo schrok.

BOB Zeg op wat voor hoedje ik dan leek.

HENDRIKJE Zo'n heel slap verregend hoedje van papier.

MONIEK Ik schrok ook van de armoede. Mensen die langs de weg liggen te slapen, kinderen die -

BOB Ik schrok me juist een hoedje van de rijkdom. Heb je die auto's zien rijden? Die billboards langs de weg. Die shoppingmalls. Als de vrouw van de president wil winkelen, vliegt ze met een privé-vliegtuig naar Parijs. Ik heb dat met mijn bedrijf ook gemerkt -

MONIEK Wat doe jij?

BOB Ik doe niks

MONIEK Jij doet niks.

BOB Wat heb ik nou weer gedaan?

MONIEK Ik vraag alleen wat je doet.

BOB Ik luister nu naar jou.

MONIEK Nee, in je leven.

BOB Ik luister heel mij leven naar iedereen.

HENDRIKJE Qua werk, Bob. Zo zielig...

MONIEK Zielig? Ben je misschien werkloos?

HENDRIKJE Bobs bedrijf staat op het punt om overgenomen te worden.

BOB Nooit geweten dat die Chinezen zo rijk zijn geworden. Al die jaren dachten we dat die Chinezen achterlijk waren. Maar anno 2003 blijken ze gedurende 50 jaar communisme toch genoeg poen gespaard te hebben om een prachtig Nederlands enquêtebedrijf op te kopen en te degraderen tot afhaalchinees.

HENDRIKJE Zullen we niet teveel over werk praten, schat?

BOB Oké, het is een klotebusiness. Tegenwoordig is in Nederland echt niks meer voorspelbaar. Zelfs al enquêteer je ze alle 16 miljoen, kun je er nog niet zeker van zijn dat ze er de volgend dag nog hetzelfde over denken. Maar toch is het een prachtbedrijf.

HENDRIKJE Helaas vinden die Chinezen dat ook. Zullen we -

BOB Want denk je nou echt dat die Chinezen iedereen af gaan bellen om te vragen: 'Drinkt u Douwe Egberts of Max Havelaar? Koopt u Bliny, Tarly of couscous?'

HENDRIKJE Vind u ook dat uw man teveel door zijn werk opgeslorpt wordt?

BOB Belachelijke vragen voor een Chinees. Die doen dat in China heel anders. Die bellen helemaal niemand meer op. De uitslagen van die onderzoeken worden gewoon van bovenaf bepaald. Net zo makkelijk. En geef ze eens ongelijk. Maar ik vraag het nog één keer: wie wil er nou iets drinken?

HENDRIKJE Gezellig! De cocktails zijn hier héérlijk. Alles inbegrepen. Of mogen we al eten? We hebben hier dus - hoeveel?

BOB Acht.

HENDRIKJE Acht restaurants. Is het niet ongelooflijk?

MONIEK Ongelooflijk.

HENDRIKJE Of willen jullie nog eerst effe lekker zwemmen?

MONIEK Liever niet.

HENDRIKJE Wat maakt het uit: iedereen ziet er in z'n bikini onsmakelijk uit!

BOB Misschien moeten we maar gaan eten.

HENDRIKJE Acht restaurants, maar toch gaan Bob en ik altijd naar dezelfde, hè schat.

BOB Die met het Amerikaans buffet. *The American Buffet*.

HENDRIKJE En daar mag je dus zoveel nemen als je wilt. Ik eet alleen maar fruit, hoor, maar ze hebben daar táárten.

BOB Taarten met van laagjes cake gebouwde Twintowers.

MONIEK Dat is walgelijk

HENDRIKJE Ja, erg hè. Maar Bob die schepte die torens gewoon op zijn bord. Propte ze gewoon in zijn mond. En het maakt ook helemaal niks uit als je bord niet leeg eet. Dan zet je het gewoon opzij. En dan mag je rustig nog 's naar het buffet.

BOB En weet je wat dan het mooie is? Voor je terugkomt is je vorige bord alweer weggehaald. Door een meisje. Heb je nieuw bestek gekregen en een schoon servet. Ik noem dat service met een gouden randje.

HENDRIKJE Maar daar betaal je dan ook voor.

BOB Ik heb er een jaar keihard voor lopen pezen dat ik nu m'n bord mag volscheppen en ik er, als ik wil, ook een beetje mee mag zitten spelen.

MONIEK Kun je die camera even uitdoen?

FRANK Het is voor de documentaire.

BOB Van de week gooide ik een stuk meloen zo het zwembad in.

MONIEK Straks ga je nog beweren dat je mij onder de douche moet filmen voor je documentaire.

FRANK Dat wilde ik inderdaad nog vragen.

MONIEK Haha.

HENDRIKJE Ik zou trouwens best wel 's een ander restaurant uit willen proberen maar Bob wil dat niet.

BOB Ik wil dat niet.

HENDRIKJE En ik heb op vakantie geen zin in ruzie, dus doen we het ook niet.

FRANK Ik wil ook een beeld geven van jouw kwetsbare kant. Die is normaal niet zo vaak te zien, vandaar.

HENDRIKJE Ik bedoel, *deep down* is Bob zo iemand die in z'n zwembroek al loempia vretend de eerste de beste heilige tempel binnenstapt en zijn vette vingers aan een heilig kleedje op het altaar afveegt -

BOB Wat weet je mij toch weer mooi te beschrijven.

HENDRIKJE Iemand die patat vraagt in plaats van rijst en mayonaise bij gefrituurde zeevruchten wil.

BOB *Deep down*.

HENDRIKJE Dus als Bob alleen naar het Amerikaanse buffet wil gaan we alleen naar het Amerikaanse buffet. Zolang Bob maar kan ontspannen.

BOB Ik *moet* ontspannen.

HENDRIKJE Je hebt toch niet stiekem gewerkt?

BOB En ze hebben hier dus ook een Nederlandse kaart. Als je wilt kun je hier in je zwembroek zo naast het zwembad een heerlijke kom snert naar binnen werken. Hebben jullie de afgelopen weken wel iets gegeten? Jullie zien zo bleek en mager.

MONIEK Ja, het eten van hier is heerlijk.

BOB Het eten van hier, kan jij dat binnenhouden?

MONIEK Oh, het kan mij niet pittig genoeg zijn.

HENDRIKJE Ik begrijp alleen niet dat ze daar niet een paar gezellige Hollandse meiden bij dat ontbijt hebben neergezet. Nu moet je met handen en voeten uit gaan leggen hoe je je omelet wil.

BOB Beeld jij met handen en voeten maar eens een champignon uit.

HENDRIKJE In zo'n hotel zouden ze toch gewoon Nederlands moeten kunnen spreken. Als zij willen dat wij blijven komen, is dat toch de service die wij mogen verwachten? Als ik hier naar de markt ga, dan loop ik toch ook in zo'n boekje te bladeren. Daar praten we in hun taal, maar dan mogen we hier toch mijn taal wel eens spreken? Of moet ik mij hier ook al gaan aanpassen? Daar is vakantie toch niet voor? Ik wil mij zelf wel een beetje terugvinden. Waar is Moniek?

FRANK Ze is even dat meisje bellen. Nining.

HENDRIKJE Ik vind het zo enig dat jullie iemand van hier kennen!

FRANK Het is Monieks Derde Wereldzusje.

HENDRIKJE Oh, mag ik ook een Derde Wereldzusje, Bob?

FRANK Twintig jaar geleden besloten Monieks ouders een kindje uit de Derde Wereld te adopteren.

BOB Het resultaat van hun eigen inspanningen viel zeker tegen.

FRANK Ze kregen een prachtige catalogus met grote kleurfoto's in de bus en met heel de familie zijn ze op de bank gaan zitten om een kindje uit te kiezen. Duizenden foto's hebben ze bekeken. De ene was niet zelig genoeg, de ander keek weer te rancuneus uit zijn ogen. Het ene kindje had zo'n nare opgeblazen buik, van de ander zag je door al die vliegen amper het gezicht. En toen ze het bijna hadden opgegeven en bijna hadden besloten dan maar een zeehond te adopteren, kwamen ze een prachtige foto tegen. Een klein naakt Aziatisch meisje, met grote donkere ogen, een niet te donker huidje en een enorme, ontwapenende lach op d'r gezicht. Dit was de Derde Wereld zoals familie de Vries die graag wilde zien: niet problematisch maar positief. Niet lijdend maar lachend. Dit meisje werd het.

HENDRIKJE Wat een mooi verhaal.

FRANK Middenin de woonkamer, bovenop de televisie, stond er een spaarvarken, en ieder lid van het gezin werd geacht zijn bijdrage te doen. Iedere week zat Moniek in gewetensnood als ze haar zakgeld kreeg: werd het snoep en patat of een kommetje rijst voor Nining?

HENDRIKJE Het is zeker vaak snoep en patat geworden.

FRANK Ieder jaar rond de kerst ontving familie de Vries een mooie foto en een ontroerende brief van Nining die voor het kerstdiner werd voorgelezen. Een in perfect Engels geschreven briefje dat was ondertekend met 'your daughter, your sister, Nining'.

HENDRIKJE Oh, we gaan ook een kindje adopteren, Bob.

BOB Alsof je niet genoeg post krijgt.

FRANK En twintig jaar later wil Moniek haar zogenaamde zus wel 's ontmoeten.

MONIEK *(op)* Je zegt het alsof ik hier op familiebezoek ben.

FRANK Niet dan?

MONIEK Het is een zoektocht. Een spirituele reis.

BOB Oh, God.

MONIEK Ze komt trouwens hiernaartoe.

II Minor disturbances

scène 1

(Uli, Nining, Bob, Frank in de lobby van het hotel)

ULI There are just some little riots outside. Some minor disturbances. Nothing to worry about. You can sleep as peacefully as yesterday. Everything is under control. Even your beautiful dreams. I can assure you special forces are doing everything they can to calm down the crowds. I assure you: our highly honoured guests will not be in any kind of danger.

BOB Zie je wel: we hoeven nergens bang voor te zijn.

ULI You must not worry. You must relax. Worries are very bad for you. You people make too many worries. You are here to relax in our beautiful resort, in the best country on earth. A few riots on the street won't hold you back to enjoy paradise. Because this is paradise and remember: a conflict between angels never takes long.

FRANK But is always fatal.

(Hendrikje op)

BOB Hier valt echt niks te vrezen. Met een ticket Singapore Airlines in m'n heuptasje kan mij niks gebeuren. In dit soort situaties heb je twee dingen nodig: je Visacard en je vliegticket. Dan is alles entertainment.

HENDRIKJE Desnoods ga ik met een gasmasker in de zon liggen.

FRANK Een negatief reisadvies noem ik geen entertainment.

HENDRIKJE Bob, heeft dit land een negatief reisadvies?

BOB Daarom waren de tickets zo goedkoop.

HENDRIKJE Ach, veertig landen hebben een negatief reisadvies.

BOB Tuurlijk kan er van alles gebeuren. Maar dat hoort er tegenwoordig gewoon bij. Ik bedoel, Hendrik is op vakantie ook wel 's aangevallen, hoor.

HENDRIKJE Ik werd in Mexico op klaarlichte dag bijna gewurgd.

FRANK Echt waar?

HENDRIKJE Dat verzin ik toch niet.

BOB Gewoon op klaarlichte dag.

HENDRIKJE We liepen op straat -

BOB en voor ik 't wist hing er een gestoorde vent om haar nek.

HENDRIKJE Mag ik m'n eigen verhaal vertellen?

BOB Hoezo is het jouw verhaal?

HENDRIKJE Ik heb 't toch meegemaakt.

BOB Maar ik toch ook.

HENDRIKJE Wat heb jij nou meegemaakt?

BOB Nou plotseling hangt er een vent om jouw nek, da's toch even slikken. Wat er dan niet in je omgaat. Je moet toch keuzes maken op zo'n moment. Mag je wel de westerling uit gaan hangen en gaan beweren dat het fout is wat zo'n man doet? Wie ben jij om als Hollander daar in een Mexicaans dorp jouw waarden en normen op te dringen? Weet jij veel wat ze daar met vrouwen doen. Misschien was het een welkomstgroet. Je weet het niet.

(Hendrikje slaat plotseling haar handen om Franks nek)

HENDRIKJE Zo hè, hij hing zo om mijn nek hè.

FRANK Ik heb wel een plaatje.

HENDRIKJE Nou, lekkere welkomstgroet.

(Moniek op met cadeau voor Nining, Frank begint te filmen)

MONIEK And this is for you!

NINING For me?

MONIEK Yes, for you. Small present from Holland.

NINING No, not for me.

MONIEK Yes, this is our present for you.

NINING I don't believe it.

MONIEK Ze gelooft niet dat het voor haar is. We give it to you.

NINING Is it really for me?

HENDRIKJE Dat heeft ze nou toch al drie keer gezegd.

NINING I'm sorry, but I'm afraid I cannot accept it.

BOB Ah, ze kan het niet accepteren.

HENDRIKJE Maar je geeft het haar toch.

MONIEK Ze is zo bescheiden... We give it to you.
 FRANK We don't want it anymore.
 MONIEK Frank.
 NINING It's too big for me.
 MONIEK It's only a small present.
 HENDRIKJE (*tegen Bob*) Wil je alsjeblieft niet zo kijken.
 BOB Ik mag toch wel kijken?
 HENDRIKJE Ik geloof dat ik dat liever niet heb.
 FRANK Volgens mij wil ze het gewoon niet, hoor. Vindt ze er helemaal niks aan.
 MONIEK Frank, dat is hun cultuur.
 BOB Dan kan ik beter een paar oogkleppen dragen.
 HENDRIKJE Dat lijkt me heel geschikt voor jou.
 FRANK Hé Nining, ugly present, niet?
 NINING Yes, yes.
 FRANK Zie je nou wel.
 NINING It's a very ugly present.
 FRANK Zie je: ze vindt het gewoon hartstikke lelijk.
 HENDRIKJE Bob!
 BOB Kijken kan toch geen kwaad.
 HENDRIKJE Het blijft zelden bij kijken bij jou.
 BOB Ze is nog zo jong.
 HENDRIKJE Daarom juist.
 MONIEK Ze mogen hier geen nee zeggen, Frank. Da's onbeleefd. Ze praat je gewoon na.
 BOB Waar moet ik dan naar kijken?
 HENDRIKJE Wat dacht je van naar mij?
 MONIEK Nining, it is a very beautiful present.
 NINING Very beautiful.
 MONIEK Zie je: ze vindt het wel mooi.
 BOB Moet ik naar jou kijken?
 HENDRIKJE Dat doe je niet meer zo vaak, hè.
 FRANK But you said it was an ugly present.
 NINING Very ugly.
 MONIEK Frank, doe voorzichtig met haar.
 BOB Wat valt er aan jou dan te zien?
 HENDRIKJE Vertel jij het me eens. Ja, vertel 's wat je ziet.
 MONIEK It's beautiful, Nining.
 NINING It's only a joke.
 FRANK You make jokes in this country?
 BOB Ik zie jou.
 HENDRIKJE Hoe zie ik eruit?
 BOB Je haar zit goed als je het weten wilt.
 MONIEK Okay, Nining, do you know what a present is?
 NINING Of course.
 MONIEK Like birthday.
 NINING But it's not my birthday.
 FRANK Maar dan mogen we je toch nog wel een present geven?
 HENDRIKJE Ik wil weten hoe jij mij ziet.
 BOB Je ziet er goed uit, Hen.
 MONIEK I give you this present, because you are my third world-sister.
 NINING Third world-sister?
 HENDRIKJE Beschrijf me eens.
 BOB Je hebt blond haar –
 MONIEK My mother gave your mother lots of money -
 NINING Not lots of money.
 FRANK Pardon?
 NINING Just five guilders each month.
 MONIEK For you that's a lot of money.
 HENDRIKJE Het gaat erom wat je bij mij voelt.
 BOB Moet ik nou beschrijven wat ik zie of wat ik voel?
 HENDRIKJE Allebei.

BOB Wil je een soort gedicht ofzo?
HENDRIKJE Als dat zou kunnen...
MONIEK We are a kind of family.
NINING I'm sorry, but we are not related.
MONIEK Yes we are, because of the money
BOB 'Rozen verwelken, Schepen vergaan...'
(Hendrikje af)
MONIEK And because you are my dearest third world-sister I give you this special present.
Moet je zien, zo blij, zo kinderlijk blij bijna.
NINING I'm so happy.
MONIEK Ze is ontroerd, zie je dat? Ze huilt bijna.
NINING Thank you very much.
MONIEK Zo'n puur meisje. Blij met zoiets simpels als een fototoestel.
NINING Isn't it too expensive?
FRANK It's a throw-away camera.
NINING Let's make some pictures!

scène 2

(Bob doet in de lobby een telefoontje. Hendrikje op)

HENDRIKJE Wat ben jij nou aan het doen?
BOB Wie ik? Even een telefoontje.
HENDRIKJE Even een telefoontje.
BOB Ja, even een telefoontje.
HENDRIKJE Naar wie doe jij even een telefoontje?
BOB Niet naar wie jij denkt.
HENDRIKJE Wie denk ik dan?
BOB Je weet heel goed wie jij denkt.
HENDRIKJE En?
BOB Nee, ik heb haar niet gebeld, Hendrik.
HENDRIKJE Wie heb je dan gebeld?
BOB Ik heb niemand gebeld
HENDRIKJE Je kan niet naar niemand bellen.
BOB Ik heb mijn voicemail gecheckt.
HENDRIKJE Ik geloof dat ik even niet goed word.
BOB Ik moest het toch even checken.
HENDRIKJE Fijn dat je 't even gecheckt heb, Bob.
BOB Wat maakt het nou uit?
HENDRIKJE Ik weet niet of het je ontgaan is, maar we zijn op vakantie.
BOB Mag ik mijn voicemail toch wel even checken. Je weet nooit wat -
HENDRIKJE Het kan me niet roffen wat er aan de andere kant van de wereld gebeurt.
BOB Nou, mij wel.
HENDRIKJE Jou ook niet. Je wilde alleen maar weten of er iets van de zaak was.
BOB Er waren anders geen berichten. Dus wat maakt het uit?
HENDRIKJE Toch moest je het perse checken.
BOB Of ik het nou wel of niet checkte, in allebei de gevallen waren er toch geen berichten.
HENDRIKJE Het gaat erom dat jij met je gedachten bij je werk bent geweest.
BOB Wil je nu ook al iets te zeggen hebben over mijn gedachten?
HENDRIKJE We zijn samen op vakantie, Bob.
BOB Maar mijn gedachten werken door.
HENDRIKJE Dat is het probleem.
BOB Dat jouw gedachten zo makkelijk stil te zetten zijn, is dan weer jouw probleem. Sorry, dat ik daar wat meer moeite mee heb.
HENDRIKJE Kom jij nou eens even hier.
BOB Nee, nu even niet.
HENDRIKJE Kom even hier.
BOB Hou op.
HENDRIKJE Ontspan jij nou eens een keertje.
BOB Ik ben ontspannen.

HENDRIKJE Moet je die schouders zien. Ik ga jou 'ns lekker masseren.
 BOB Nee, niet masseren.
 HENDRIKJE Mag ik je nog wel aanraken, of -
 BOB Nee, even niet, Hen.
 HENDRIKJE Altijd is het bij jou 'even niet.' Wanneer is het de laatste keer dat wij -
 BOB Begin je weer?
 HENDRIKJE Nooit wil jij daarover praten.
 BOB Omdat ik het een onzinonderwerp vind.
 HENDRIKJE Het is geen onzinonderwerp.
 BOB Ik word daar gestresst van. Dan wil ik helemaal niet meer.
 HENDRIKJE Maar dan moeten we daar toch een keer over praten.
 BOB Nee, dat heeft alleen maar een averechts effect.
 HENDRIKJE Hoe lang is het nou geleden dat wij -
 BOB Wat maak 't dat nou uit.
 HENDRIKJE Nou, ik vind het niet normaal dat wij -
 BOB Normaal? Hoezo normaal? Zoiets gaat met golven op en neer.
 HENDRIKJE Nou ik zie geen golven. Hoogstens een kabbelde stroompje.
 BOB De ene periode doen we het heel veel, de andere periode heel weinig.
 HENDRIKJE Jammer dat die laatste periode nou al een paar jaar duurt.
 BOB Denk je nou echt dat een gemiddeld koppel het drie keer in de week doet?
 HENDRIKJE Met drie keer in de maand zou ik al tevreden zijn.
 BOB Alsof wij het zo weinig doen.
 HENDRIKJE Het voelt weinig.
 BOB Oh ja? Weet je nog laatst -
 HENDRIKJE Laatst?
 BOB Ja, laatst toen ik je -
 HENDRIKJE Toen je mij wat?
 BOB Toen we zo heerlijk -
 HENDRIKJE Ik herinner mij geen 'heerlijk'.
 BOB Jawel, toen ik zo gepassioneerd -
 HENDRIKJE Ik herinner mij al helemaal geen 'gepassioneerd'.
 BOB Jawel joh. Die keer dat we teveel ophadden en de tuin inliepen en struikelden over jouw jurk en samen door het gras rolden -
 HENDRIKJE Volgens mij heb je dat in een film gezien.
 BOB Nee, dat was ik met jou!
 HENDRIKJE Ik was daar niet bij
 BOB Jawel, jij en ik, gepassioneerd rollend door dat gras!
(stilte)
 HENDRIKJE Wat is er, Bob?
 BOB Laat maar.
 HENDRIKJE Nee, wat is er nou? Wat zit je nou stom te lachen?
 BOB Nee niks, laat maar.
 HENDRIKJE Jullie hebben het toch niet op ons gras gedaan, hè? Op ons mooi gemaaide gazon?
 Jullie hebben toch niet in mijn tuin door het gras lopen rollen? Zeg dat het niet waar is, Bob. Zeg dat je het niet in mijn tuin hebt gedaan. Niet in de tuin. Met je stomme kop niet in onze tuin.

scène 3

(Bob en Uli in de lobby, Frank en Moniek op)

MONIEK Jij bent zelf een negatief reisadvies. Als je jouw kop ziet wil je nergens meer naartoe.
 ULI Don't worry, mister Frank
 FRANK So you think we are really safe in here?
 ULI Of course you're safe.
 FRANK You can guarantee my safety here?
 ULI If you pay something extra, yes of course.
 FRANK If I pay something extra?
 ULI I can only give you safety guarantees if you pay.
 FRANK And if I don't?

ULI Then I'm very sorry for you.

FRANK What are you going to do with my money?

ULI I won't give you *just some* guaranties, I 'll give you my *personal* guaranties.

BOB Frank, een beetje risico hoort er tegenwoordig gewoon bij. De wereld staat in brand en de toerist moet er mee leren leven.

FRANK You can put it on the bill.

BOB Ik bedoel, bij ons reisbureau konden we de evacuatie er gewoon bijboeken. Alles is inbegrepen: vliegtuig, hotel, excursies en de eventuele evacuatie. En niet zomaar een evacuatie, nee een evacuatie per Apachehelikopter door een speciale VN-legereenheid, inclusief een rondje boven het mogelijke rampgebied. En als je bijbetaalde kon je als extraatje een nachtje avonturen in een VN-vluchtelingenkamp. Vervolgens ga je hup terug naar Singapore waar je uit het hele aanbod gewoon weer een nieuwe bestemming mag uitkiezen, waar het ondertussen hopelijk is schoongeveegd. No problemo.

MONIEK Spannend: geeft weer een hele nieuwe dimensie aan het vakantiegebeuren.

BOB En Frank, tot die tijd moeten we vooral veel blijven drinken. Ik ga jou 's trakteren op een hele grote -

FRANK Jus d'orange.

BOB Jus d'orange.

(Bob en Frank samen af)

MONIEK You are so authentic!

ULI Sorry?

MONIEK You are so authentic. So real.

ULI I am real, but you are real too.

MONIEK No, I am not authentic. I am artificial.

ULI Really, Moniek?

MONIEK Very artificial.

ULI I don't think so.

MONIEK I'm spoiled. You're not. You know what life is about.

ULI Do you think?

MONIEK Yes, you live near nature.

ULI Yes, very near. Here around the corner you can walk and swim.

MONIEK No, you are more *with* nature, Uli.

ULI Yes, we have the sea. Do you want to swim, Moniek? Or do parasail? -

MONIEK No. I want to -

ULI You want to snorkel? You can rent a snorkel-set. Or do you want go on a boat trip?

MONIEK No, no, I want to talk about nature with you.

ULI It is better to go into nature.

MONIEK I want to talk with you, because you are nature people.

ULI Yes, I love nature

MONIEK Zie je wel. We are not nature people.

ULI You don't love nature?

MONIEK Yes, of course.

ULI Then you are nature people too.

MONIEK What I mean is: I live in a big town and we are driven away from nature. We lead an artificial life, you know. With television.

ULI I have television

MONIEK Do you?

ULI I like to watch television.

MONIEK No, you don't. *We* like to watch television. We are all addicted to television.

ULI No, not addicted, Moniek.

MONIEK We watch television for many many hours each day. Too many hours.

ULI I watch television many hours.

MONIEK Yes, but with your family -

ULI No.

MONIEK In the west we watch television alone. You watch television with your grandmother and grandfather, with your whole village.

ULI No, just her behind my desk in the night when I'm working.

MONIEK Really?

ULI In the night I watch Friends, ER -

MONIEK Maybe you are not representative.

ULI Sex and the City -
 MONIEK Getver, you are too westernized.
 ULI But my favorite is Ally MacBeal.
 MONIEK It's not healthy for you to work in a place like this, Uli.
 ULI I love Ally MacBeal.
 MONIEK You are spoiled. Beh. Where is Nining?!
 (*Bob, Frank en Hendrikje op, met drank*)
 BOB Weet je, hier komt het goede in mij naar boven, ik begin ook te glimlachen. Ik ben hier een veel aardiger mens. Thuis geef ik nooit fooi.
 HENDRIKJE Hier ook niet.
 BOB Hier wel. Ik heb toch net fooi gegeven.
 HENDRIKJE Omgerekend niks.
 BOB Maar voor hier is dat veel.
 HENDRIKJE Maar voor ons is dat niks.
 FRANK (*geeft ook een drankje aan Moniek*) Ik wist niet wat je wilde...
 MONIEK Nou, dit dus niet.
 BOB Waarom praat je weer zo hard?
 HENDRIKJE Ik praat niet hard.
 BOB Altijd begin zij hard te praten als ze niet gelijk heeft.
 HENDRIKJE Ik heb wel gelijk.
 BOB Ssst, je verpest de vredige lokale sfeer. Zo zijn wij niet altijd hoor.
 FRANK Oh, gelukkig.
 HENDRIKJE Zo zijn wij heel vaak hoor.
 FRANK Wat naar voor je.
 HENDRIKJE Vind je? Jij vind dat wij naar tegen elkaar doen.
 FRANK Vind je dat zelf dan niet?
 HENDRIKJE Nee, zoals ik zei zo doen wij altijd.
 FRANK Maar dan is het prima. Als jullie dat willen.
 BOB Wie zei dat ik dat wil?
 FRANK Nou, als je het doet -
 BOB Heb jij altijd jezelf in de hand?
 HENDRIKJE Jij in ieder geval niet.
 FRANK Oh, vertel.
 BOB Ik denk dat het leuker is als Hendrikje hierover zwijgt.
 FRANK Doe niet zo geheimzinnig.
 HENDRIKJE Ik vind het ineens heel spannend om dat aan onze nieuwe vrienden te vertellen.
 BOB Maar ik denk niet dat deze mensen hier op dit moment behoefte aan hebben.
 HENDRIKJE Maar later dus misschien wel.

scène 4

(*Moniek, Nining en Bob in de lobby*)

MONIEK Vorige week zat ik nog in een klein cybercafeetje. In the middle of nowhere maar vol met mannen in kaftans en vrouwen met sluiers voor hun gezicht. Tussen de computers renden kinderen en honden rond en werden er bananen en loempia's verkocht. Ik zag een man in z'n kaftan achter een computer zitten en zijn hotmail openen en ik voelde me zo dicht bij hem. Hij opende zijn NamzarakAlHussein@hotmail.com terwijl ik mijn MoniekDeVries@hotmail.com opende. Het voelde alsof wij ieder een adresje hadden in dezelfde straat. Alsof we burens waren. Op Hotmail Road. Hoe Amerikaans het ook is, toch had ie kennelijk niet de neiging zichzelf met een granaat aan die computer vast te binden en zich gillend op te blazen. Integendeel hij ging, net als ik, rustig met z'n muisje naar Nieuwe Berichten, Bericht Opstellen, Bericht Verwijderen. Hij had misschien dezelfde junkmail als ik, die hij, net als ik, even aanvinkte en netjes in de prullenbak klikte. Allebei gebruikten we hetzelfde virtuele prullenbakje. En toen dacht ik: misschien, heel misschien kunnen wij die mensen *op die manier* dan toch iets leren. (*Hendrikje op*) Heel simpel door de introductie van zo'n prullenbakje. Want hij kon niet klikken op het "gooi maar lekker op straat"-icoontje. Of op het "die pleuriszooi is toch niet mijn verantwoordelijkheid"-icoontje. Nee, Namzarak Al Hussein kon niet anders dan klikken op dat eenvoudige maar mooie kantoorprullenbakje. En dat is mijn droom: dat over 10, 15 jaar in Islamabad, Jakarta, Managua en Nairobi daadwerkelijk duizenden van dat soort prullenbakjes staan, doordat al

die mensen door al die jaren hotmail niet meer anders weten. Het zal een stuk netter worden in de rest van de wereld.

HENDRIKJE Ik ga even iets heel vervelends zeggen.

BOB Wat heb ik nou weer fout gedaan?

HENDRIKJE Het gaat even niet om jou, Bob. Hoewel ik wel denk dat je het heel jammer vindt.

BOB Dus indirect gaat het wel om mij.

HENDRIKJE Ik hoop dat ik er van uit mag gaan dat dat meisje niet al te lang in dit hotel blijft.

MONIEK Sorry, waar heb je het over?

HENDRIKJE Het is in de huidige omstandigheden beter dat zij weer vrij snel naar haar dorp teruggaat.

MONIEK Ze is hier net.

HENDRIKJE Ik weet niet of je het beseft, Moniek, maar het loopt - als we je vriendje mogen geloven -

MONIEK Het is mijn vriendje niet

HENDRIKJE buiten totaal uit de hand. In deze omstandigheden is het beter alles zo zuiver mogelijk te houden.

MONIEK Etnisch zuiver.

HENDRIKJE Het is beter om verwarring te voorkomen.

MONIEK Verwarring voorkomen.

HENDRIKJE Er zou verwarring omtrent haar aanwezigheid kunnen ontstaan.

MONIEK Ik ontmoet voor 't eerst in mijn leven mijn zusje!

HENDRIKJE Maar dan kunnen we alle mensen hier wel naar binnen halen. Kunnen we allemaal wel onze derde wereld-broertjes, -zusjes, -neefjes en -nichtjes uitnodigen. Ik heb ook hele bakken met geld aan de derde wereld gedoneerd, maar moet ik ook al die mensen bij het zwembad laten liggen? Dan wordt het hier een beetje een gemeentezwembad. En dan moet je ineens op je spulletjes letten. Niet van je ligstoel weggaan. Kan je nog maar met één tegelijk zwemmen. En kan je bij het zonnen je bh-bandje niet meer losmaken. Ik vind het een hele aardige meid, maar ze hoort hier niet. Punt.

MONIEK Ze hoort hier niet.

HENDRIKJE Door haar hier binnen te laten verstoort je ook het evenwicht.

MONIEK Het evenwicht.

HENDRIKJE Het evenwicht in hun dorpje. De ene is wel in het hotel geweest en de ander niet. Dat veroorzaakt fricties. Dan willen ze op een gegeven moment allemaal hier naar binnen. En dat gaat niet. Het hotel is vol. En zolang zij blijft - want jullie hebben natuurlijk *heel veel in te halen* door al die jaren gescheiden van elkaar - neem ik aan dat ze zich een beetje gedraagt.

MONIEK Wat bedoel je?

HENDRIKJE Ik denk wel dat je me hebt begrepen.

MONIEK Nee, echt niet.

HENDRIKJE We moeten ons allemaal gedragen, schattebout.

MONIEK Maar waarom moet jij dat over haar zeggen?

HENDRIKJE Oh God, word ik hier voor het tribunaal gedaagd? Heb ik een grondwetsartikel geschonden? Iedereen moet zich gedragen. Bob moet zich gedragen, jij en ik moeten ons hier gedragen en ik verwacht ook van - hoe heet ze ook al weer?

BOB Nining.

HENDRIKJE Dat ze zich een beetje aanpast aan hoe wij hier met elkaar omgaan. Ik vind het vervelend om te zeggen, maar jij snapt ook dat zo'n sluiertje aan het zwembad niet kan. Een zwembad gaat uit van gelijkwaardigheid. Het gaat ervan uit dat we allemaal onze vetrollen, onze spataderen en onze pukkels laten zien en dan vind ik het niet eerlijk als zijn daar onder die sluier zit. Daarnaast dat is ook niet fijn voor dat meisje zelf. We laten haar een stukje vrijheid proeven. Maar wat moet ze ermee?

scène 5

(Frank, Moniek en Uli in de lobby)

FRANK Wat hebben we ze dan misdaan dat ze zo boos op ons zijn?

MONIEK Ik heb nog nooit gemerkt dat ze boos op ons zijn.

FRANK Kijk hem nou kijken. Kijk 'm daar eens staan.

MONIEK Hij doet gewoon zijn werk, Frank.

FRANK Kijk, die blik. Die minachtende blik. Daarnet bij het zwembad merkte ik het ook al. Toen ik een beetje lag te zonnen –

MONIEK Heb jij gezond?

FRANK Zag ik door een spleetje tussen mijn ogen dat die jongens van de handdoeken het over mij hadden, mij nadeden, mij uitlachten.

MONIEK Kan ik me ergens wel voorstellen, Frank.

FRANK Ik ben heus niet paranoia. En kijk nu naar die vent. Doet net of ie niet luistert, maar ondertussen hoort ie alles.

MONIEK Hij spreekt geen woord Nederlands!

FRANK Al decennia stikt het hier van de Nederlanders. Hij verstaat alles wat wij zeggen. En hij observeert ons. Houdt ons dag en nacht met zijn zwarte ogen in de gaten.

MONIEK Doe niet zo eng.

FRANK Het is eng. Heel eng. Wat denkt hij achter zijn balie? Achter zijn verheven balie.

MONIEK Je weet het niet.

FRANK Nee, je weet het niet. En juist dat maakt mij zo bang. Hij is één en al glimlach en het is mister dit en mister dat, maar wat er in zijn hoofd zich afspeelt, je weet het niet. Totdat: BAAAAFFFF.

MONIEK Jezus, Frank.

FRANK We moeten de TV aanzetten

MONIEK Nee, geen TV aan.

FRANK Toen ik vanmorgen wakker werd, wist ik al dat er iets niet in orde is.

MONIEK Hij heeft weer een keer iets gevoeld.

FRANK Ja, dat soort dingen voel ik.

MONIEK Dat is nou precies de reden dat ik niks voor jou voel.

FRANK Wat bedoel je daar nou weer mee?

MONIEK Alsof ik zo vaak zoiets zeg.

FRANK Wat?

MONIEK Je zei: 'wat bedoel je daar *nou weer* mee.' Alsof ik zo vaak zoiets zeg.

FRANK Hoe had ik het dan moeten zeggen?

MONIEK Gewoon: wat bedoel je daarmee?

FRANK Wat bedoel je daarmee?

MONIEK Ja, dag.

FRANK Nee echt, wat bedoelde je daarmee?

MONIEK Je hebt je kans verspeeld, Frank.

FRANK Je zei: dat is precies de reden is dat ik niks voor jou voel. Voel je dan niks voor me?

MONIEK Was je dat nog niet opgevallen?

FRANK Nee.

MONIEK Nog een reden.

FRANK Als mij dat nou niet opvalt.

MONIEK Dan ben je toch echt mijn type niet.

FRANK Ben ik jouw type niet?

MONIEK Dat was je toch wel opgevallen?

FRANK Een beetje.

MONIEK Daarmee maak je ineens meer kans.

FRANK Wat ingewikkeld.

MONIEK Ja, als je mij te ingewikkeld vindt dan -

FRANK Maak ik helemaal geen kans meer.

MONIEK Je begint het te leren, Frank.

scène 6

(Hendrikje en Uli in de lobby)

HENDRIKJE What are you looking at?

ULI Who me?

HENDRIKJE You are looking at my breasts.

ULI No, I am not.

HENDRIKJE Yes, I saw you staring at my breast. Bob -

ULI No, I didn't look at your breasts. Honestly.

HENDRIKJE It was very clear, Uli. Your eyes were hanging on my breasts.

ULI Please believe me, misses Bob.

HENDRIKJE All right, I believe you.

(stilte)

Do you like my breasts, Uli?

ULI I don't know. I haven't looked at them.
HENDRIKJE Have a look now. Do you like them?
ULI I'm sorry, I can't look.
HENDRIKJE I give you permission to look, Uli.
ULI We're not allowed.
HENDRIKJE But I ask you to. Tell me if you like them.
ULI I'm sorry, misses Bob.
HENDRIKJE Please look at me, Uli.
ULI No.
HENDRIKJE I order you to look. Look at my breast!
ULI You can only order me, if you pay me, miss.
HENDRIKJE You can put it on the bill.
ULI Okay... (*kijkt niet*) Your breasts are very beautiful.
HENDRIKJE But you haven't looked at them.
ULI I see many breasts each day at the swimming pool, but this pair is –
HENDRIKJE You already had a look before!
ULI I'm sorry.
HENDRIKJE You said you had not.
ULI Please don't tell mister Bob...
HENDRIKJE You little liar.
ULI I just gave you a free ride...
HENDRIKJE Now you owe me something, Uli.
ULI I have a look at your bottom if you like.
HENDRIKJE No! I'll think about it...
(*Moniek op*)
MONIEK Misschien neem ik haar wel mee.
HENDRIKJE Sorry?
MONIEK Misschien neem ik Nining wel mee naar Nederland.
HENDRIKJE Hoe kan dat nou?
MONIEK Ze is mijn zusje.
HENDRIKJE Het is je zusje niet.
MONIEK Zo voelt het anders wel. Het voelt zo -
HENDRIKJE Oh, schattebout.
MONIEK Nee echt, ik neem haar mee. Ik neem haar mee naar Nederland. Op de één of andere manier moet dat vast wel lukken. (*Bob op*) Trouwens, kun je stoppen mij schattebout te noemen.
HENDRIKJE Hoezo, vind je dat erg?
MONIEK Ik ben geen schattebout.
HENDRIKJE Het was anders lief bedoeld
MONIEK Zo klonk het niet.
HENDRIKJE Schattebout is toch een heel lief woord.
MONIEK Ik vind het nogal...
HENDRIKJE Als je het zo interpreteert.
MONIEK Ik interpreteer het niet, het klinkt gewoon zo...
HENDRIKJE Bob, als ik jou schattebout zou noemen -
BOB Ik zou het heerlijk vinden.
MONIEK Maar hij is een man.
BOB Maar zo noem je me nooit.
HENDRIKJE Oh, dus een man mag ik wel zo noemen maar een vrouw niet.
MONIEK Het mag wel. Ik vind het alleen niet fijn.
HENDRIKJE Maar had dat meteen gezegd, dan had ik je toch niet zo genoemd, schattebout.
MONIEK Nu zeg je het weer. Jij noemde mij weer schattebout.
HENDRIKJE Nee, nu interpreteer je weer, Moniek. Ik zei: dan zal ik je niet meer zo noemen, dubbele punt, schattebout.
MONIEK Oh.
HENDRIKJE Jaha
(*Moniek af*)
HENDRIKJE Wat sta je daar nou?
BOB Ik sta waar ik sta.
HENDRIKJE Heel je leven al.
BOB Wat bedoel je daar nou weer mee?

HENDRIKJE Jij blijft ook maar hangen op de plek waar je toevallig terechtgekomen bent.
BOB Dat heeft jou tot nog toe genoeg opgeleverd.
HENDRIKJE Niet genoeg, schat, net niet genoeg.

scène 7

(Uli, Bob en Frank in de lobby)

FRANK Waar is Moniek?

BOB Waar is mijn vriendinnetje -

FRANK Ze is mijn vriendinnetje niet.

BOB Die mijn vriendinnetje niet is. Waar oh waar is ze gebleven. Misschien is ze wel ontvoerd. Door die gasten daarbuiten.

FRANK Denk je?

BOB En zie je haar vanavond op televisie, als ze een anoniem opgestuurde videoband uitzenden met van dat korrelige beeld.

FRANK Volgens mij zijn ze meer geïnteresseerd in jouw... vriendin? Vrouw?

BOB Vrouw. We zijn getrouwd. Maar we hebben al herhaaldelijk op het punt gestaan weer te scheiden. Maar vandaag nog niet. Ze heeft een heerlijk lijf, niet?

FRANK Moniek?

BOB Nee, Moniek niet. Mijn vrouw.

FRANK Dat weet ik niet.

BOB Daar heb je toch wel naar gekeken.

FRANK Niet echt.

BOB Tuurlijk wel.

FRANK Echt niet.

BOB Het had gemogen.

FRANK Maar ik wilde het niet.

BOB Je *wilde* niet naar haar kijken. Wat is er mis met haar?

FRANK Niks.

BOB Er moet wel iets mis met mijn vrouw zijn dat je niet wilde kijken.

FRANK Er is niks mis met je vrouw. Ze ziet er goed uit.

BOB Je hebt er dus wel naar gekeken. Je zegt dat ze er goed uit ziet. Dan heb je er toch naar gekeken.

FRANK Ja...

BOB Maar net zei je nog van niet. Je kunt Moniek wijsmaken dat je hier voor de cultuurschatten komt, maar jij en ik weten nu beter.

FRANK Ik kóm voor de cultuurschatten.

BOB En ik voor de vriendelijke mensen.

FRANK Misschien kun jij je dat niet voorstellen maar er bestaan nog mensen die geïnteresseerd zijn in kunst en cultuur.

BOB Maar het is ook een stukje cultuur, eigenlijk. Mijn vrouw. De vrouwen. Als je je mond kan houden wil ik je best voorstellen aan een paar bloedmooie vriendinnen van me. Localo's. Mooi! Mooi! Ik bedoel: het kost een paar dollar, maar dan heb je ook wat. Als je geïnteresseerd bent in cultuur...

scène 8

FRANK Moniek, het is een kutplan.

MONIEK Niet meteen zo afwijzend.

FRANK Ik doe helemaal niet afwijzend.

MONIEK Kunnen we het alsjeblieft zakelijk houden?

FRANK Jij wilt het zakelijk houden.

MONIEK Heel de vakantie al.

FRANK Dat is heel de vakantie al het probleem.

MONIEK Beter dan zo gevoelig te zijn.

FRANK Heb je 't d'r nou al gevraagd?

MONIEK Nee, natuurlijk niet. Ik moet haar voorbereiden. Maar het plan is prachtig is zijn eenvoudig.

FRANK Ik ga echt niet met haar trouwen.

MONIEK Met één handtekening, één ring en een jawoord kan ze ons land in, Frank.

FRANK Ik wil niet met haar trouwen.
 MONIEK Zo egoïstisch. Ik vraag je alleen -
 FRANK Ik wil met jou wil trouwen.
 MONIEK één papiertje - Wat?
 FRANK Moniek, wil je met me trouwen?
 MONIEK Nu doe je het weer, Frank. Je doet weer gevoelig.
 FRANK Ik kan dit niet zakelijker brengen.
 MONIEK Doe wat meer je best, Frank.
 FRANK Oké: ik heb sinds lange tijd gevoelens van grote genegenheid voor u, die ik wens te consolideren in een echtverbintenis.
 MONIEK Dat is al een stuk beter.
 FRANK En wat is daarop uw antwoord?
 MONIEK Jezus, moment.
 FRANK Ik wacht al jaren, Moniek.
 MONIEK Ik wil dit heel zakelijk en rationeel aanpakken. Dat is voor beide partijen het zorgvuldigst.
 FRANK 'Beide partijen'? Ik ben geen partij, ik ben -
 MONIEK Zakelijk, Frank. Ik moet jou tot mijn spijt bekennen dat ik jouw gevoelens van genegenheid de afgelopen tijd onvoldoende heb opgemerkt en als zodanig niet heb herkend en, tot jouw grote teleurstelling waarschijnlijk, ook in zijn geheel niet deel.
 FRANK Kut.
 MONIEK Het spijt me.
 FRANK Ik hou van je, Moniek.
 MONIEK Ik weet het
 FRANK Maar -
 MONIEK Ik kan het niet aan.

scène 9

(Uli en Hendrikje in de lobby)

ULI You are sad.
 HENDRIKJE No, I'm not.
 ULI I can see in your eyes you're sad.
 HENDRIKJE Zeg, bemoei je met je eigen zaken.
 ULI I'm sorry.
 HENDRIKJE Ach, laat maar. I'm sad you are right.
 ULI What are you sad about, misses Bob?
 HENDRIKJE Jij bent wel nieuwsgierig. I don't want to talk about it.
 ULI Are you sad about your holiday?
 HENDRIKJE I always get so tired by my own story
 ULI Do you have any complaints?
 HENDRIKJE No, I'm not sad about my holiday or about you.
 ULI So what makes you so sad?
 HENDRIKJE Uli, can I tell you something?
 ULI Of course, misses Bob.
 HENDRIKJE This morning I had a strange experience. I was woken up by the sunlight that fell between the curtains on my face. I couldn't sleep anymore. So I stepped – do you say stepped? –
 ULI Stepped, yes.
 HENDRIKJE I stepped out of bed. I went on to the balcony and looked out over the sea.
 ULI Did you see the sunrise?
 HENDRIKJE Yes, I saw the sunrise. Everything was pink and orange. I saw the little boats of the fishermen that had just left the beach.
 ULI Maybe you saw my brother!
 HENDRIKJE Your brother is a fishermen.
 ULI I used to be a fisherman too. Before I worked in –
 HENDRIKJE Let me continue my story –
 ULI Sorry.
 HENDRIKJE It was pretty cold outside at that hour, but the first sunrays kept me warm enough. But when I stood there I thought... I thought nothing.
 ULI You can't think nothing, misses Bob.

HENDRIKJE But I did, Uli. It was such a poetic moment: the beautiful light, the other side of the world, the sound of the broad see. But I didn't enjoy it.

ULI You always think of something.

HENDRIKJE I didn't enjoy the view, I didn't think about the fishermen, the sun meant nothing to me.

ULI You should have gone back to bed.

HENDRIKJE I was completely empty. And everything could have stopped there. Everything. The concept of Hendrikje. Finished. Point set. What am I doing here?

ULI You're just on a holiday.

HENDRIKJE But it has nothing to do with me.

scène 10

(Moniek, Frank en Nining in de lobby)

NINING A big surprise for me?

MONIEK Yes, for you. Nining, you can come to Holland.

NINING To Holland.

MONIEK Yes, to Holland. I'm so happy for you!

NINING I have to go to Holland to get my surprise?

MONIEK No, it is your surprise. We take you with us to Holland. You come live with us in Holland.

FRANK We'll arrange with a famous television show.

MONIEK This television show can give you permit to stay in Holland.

FRANK Normally it's very difficult to get into Holland.

MONIEK Almost impossible. But as my third world sister you have special rights. Your story is perfect for this show. With Frank's documentary we can supply very beautiful pictures.

FRANK Very touching pictures. It all depends upon the pictures, Nining.

MONIEK Of course Frank must make some more pictures.

FRANK Pictures of your poverty -

NINING I'm not poor.

MONIEK Nining, you are poor, believe me.

FRANK Pictures of dying cattle, pictures of walking in the blazing sun to the next water pump, pictures of your little sisters with these flies on their nose, pictures of you shitting in a hole in the ground -

NINING I don't shit in a hole in the ground!

MONIEK It's all about pictures, Nining. The people in Holland don't want to see pictures of you drinking cappuccino in your internet café.

FRANK They want to see you shitting in a hole in the ground, your dying cattle and your sisters with flies.

NINING I don't want to go to Holland.

MONIEK Everybody wants to live in Holland.

FRANK Holland is very much like America.

MONIEK Everybody wants to go to America, Nining. Holland is as near as you can get.

NINING I don't -

MONIEK Where do you want to go then? The other side of the island? The next village? Or only to the other side of the village? Is that what you want to do with your life? The other side of the street?

NINING I want to stay in the country where you have your holidays.

MONIEK What are you trying to suggest?

NINING You don't want to spend your holidays in Holland. Why don't *you* come to live here?

MONIEK Is this one of your jokes again? You are playing with me, Nining. Do you want to stay in this shit hole? This poor, shitty, stupid, and laidback country.

FRANK Moniek -

MONIEK This piece of shit country. This motherfucking ugly country on the wrong side of the world.

FRANK She doesn't mean this.

MONIEK Oh, how could you? How could you be so... how do you say... hoe zeg je dat godverdomme ook al weer? Niet helpen, ik wil er zelf opkomen, don't help me. How could you be so... so... Oh, dit kan ik niet uitstaan. You are so... so... Ik weet het godverdomme in het Nederlands zelfs niet meer! How could you be so... don't help me. Don't you dare to help me...

NINING I'm not ungrateful.

MONIEK How could you say that? I said: don't help. Oh, you'll never be able to come to Holland.

Holland is closed for you, Nining. Never will you get any access to my beautiful and wealthy country.

Holland is a big closed castle for you for the rest of your life. You will never get out of this shitty country anymore. Holland is mine.

scène 11

(Bob en Frank in de lobby)

FRANK Ik weet niet of ik je dit kan vertellen -

BOB Tegen mij kan je alles vertellen.

FRANK Ik weet het niet -

BOB Zeker als het een mannen-onder-elkaar-kwestie is. Zo'n kwestie over dames, slechte seks of pijn in je ballen Want als het zo'n kwestie is dan bestellen we er nog een jus'tje en gaan jij en ik daar even fijn over bomen.

FRANK Nee, zo'n kwestie is het niet.

BOB Jammer.

FRANK Hoewel het ergens wel een mannenkwestie is.

BOB Zie je wel. Dus: heb je slechte seks of pijn in je ballen?

FRANK Het gaat over buiten.

BOB Wat heb jij buiten uitgespookt?

FRANK Ik wil de dames niet bang maken maar ik heb het gevoel dat ik met jou wel daarover kan praten.

BOB Dat weet ik nog zo net niet.

FRANK Ik denk dat het beste is als we er zo gauw mogelijk van door gaan. Koffers inpakken en wegwezen. Zo gauw mogelijk hier vertrekken. Zo gauw mogelijk de shuttle naar het vliegveld nemen. Voor hier de hel uitbreekt. Zeg niet dat ik naïef ben. Ik ben niet naïef. Ze hebben het op ons gemunt. Jij hebt al die vijandige blikken niet gezien, die haat in hun ogen, het geroddel in hun eigen geheime taal. Er staat hier van alles te gebeuren, Bob.

BOB Er is geen enkele reden om bang te zijn, Frank.

FRANK Maar die man van de receptie -

BOB Zei dat we gewoon een paar daagjes in het hotel moesten blijven, ons een paar dagen gedeisd moesten houden, een beetje low-profile en daarna kunnen we onze vakantie gewoon weer vervolgen zoals we gepland hadden.

FRANK Je zegt het alsof je er echt in gelooft

BOB We hebben het hier prima naar ons zin en dat is ons goed recht. Dit hotel is het neusje van de zalm. Een dependance van de beschaving. Hier is het schoon. Hier is het netjes. Hier is iedereen vriendelijk tegen je. Hier glimlachen ze de hele dag. Ik voel mij hier gerespecteerd. Ja, ik voel een diep respect. Het is hier piekfijn in orde. We hebben ook prima entertainment. Heerlijke karaoke. En heus niet alleen Amerikaanse liedjes. Ook lokale liedjes. Gister nog heb ik hier de sterren van de hemel gezongen. Met gewoon een liedje van hier, hoor. No problemo. Koreaans, Bahasa, Turks, maakt het uit. Ik zing gewoon de woorden op het scherm op de melodie van 'I just called to say I love you'. Als je dit land wil leren kennen, hoef je echt dit hotel niet uit. Dan kan je beter naar de televisie kijken.

FRANK Misschien moeten we ook de televisie aanzetten.

BOB Frank, je merkt het echt wel als er een gozer met een bom rond zijn middel hier binnen komt lopen en zichzelf opblaast.

FRANK Niet zeggen.

BOB En tot die tijd bestaat die hele klerezooi voor mij alleen maar op TV. Is er helemaal niks aan de hand.

III Charley is here

(Een acute lichtuitval. Iedereen komt naar de lobby. Uli ontsteekt verschillende noodverlichtingen)

MONIEK Wat is er gebeurd?

FRANK Het is het licht -

ULI It's the energy

FRANK Het is zover.

HENDRIKJE *(op met Uli)* Wat is er gebeurd?

MONIEK Het is het licht -

HENDRIKJE Ik zie dat het het licht is.

FRANK Het is begonnen.

BOB En waar kom jij vandaan?

ULI Don't worry.

BOB Wat heb jij met hem uitgespookt?

MONIEK Het licht is uitgevallen, that's all.

HENDRIKJE Niks dat jou interesseert.

FRANK Nu is het begonnen.

BOB Wat heb je met hem gedaan? Waar zijn jullie geweest?

FRANK Straks zullen ze hier zijn.

HENDRIKJE Het interesseert jou toch niet.

BOB Het interesseert me.

FRANK Zien jullie echt niet wat er gebeurt?

MONIEK Kun je in godsnaam ophouden?

BOB Frank, het maakt me geen reet uit wat er gebeurt. Het maakt me geen reet uit of er nu honderd moslims hier het hotel komen binnenstormen en mij met mijn ballen aan de duikplank ophangen. Ik wil weten wat mijn vrouw heeft uitgespookt met die neger.

HENDRIKJE Het is geen neger.

FRANK Godverdomme, Charley is here!

BOB Wat heb jij met hem uitgespookt?

FRANK Straks staat ie hier met een hakmes op de stoep

HENDRIKJE Iets wat wij al heel lang niet meer hebben uitgespookt.

FRANK We hoeven alleen nog maar te wachten.

ULI No worry. It happens all the time.

BOB What the fuck did you do with my wife?

MONIEK What happened to the light?

BOB Did you touch her, fucker?

MONIEK What's happening?

ULI No worry. No problem.

MONIEK Tegen wie heeft ie het nou?

BOB To who the fuck -

ULI No worry. It happens all the time.

BOB Hij zit godverdomme de hele tijd aan de vrouwen hier.

HENDRIKJE Wist je dat nog niet?

FRANK Elk moment kan het zover zijn.

MONIEK Zit niet zo te stressen, Frank.

FRANK Heel mijn leven leidt naar dit punt. Naar het einde.

HENDRIKJE En wat maakt het eigenlijk uit?

BOB Wat maakt het uit?

FRANK Ja, wat maakt het godverdomme uit.

HENDRIKJE Wat maakt het uit als jij ook de hele tijd aan iedereen zit?

FRANK Het einde is begonnen. *(zingt)* 'This is the end'

BOB Aan wie heb ik gezeten?

FRANK *(zingt)* 'Beautiful friend, the end'

HENDRIKJE Hij vraagt met zijn onschuldige kop aan wie hij heeft gezeten.

FRANK Ik wil niet dood ik wil niet dood ik wil niet dood.

HENDRIKJE Maar wat maakt het eigenlijk ook uit? Wat maakt het uit als ik een beetje met hem -

BOB Dus jij hebt het met hem -

HENDRIKJE Ja, daar hebben we het toch over?

FRANK Straks zal er van ons niks anders overblijven dan een mooi plaatje voor de internationale pers. Een prachtige World Press Photo. Flits: 'arm van toerist, drijvend in bubbelbad'.

ULI What's happening with mister Frank?

FRANK Flits: 'leegbloedend lijk op ligstoel'.

MONIEK He crazy. Crazy Frank.

FRANK Flits: 'afgehakt hoofd op American Breakfast.'

MONIEK He thinks, they are going to attack us.

FRANK Flits: 'onschuldig slachtoffer opgebaard op surfplank.'

ULI No attack, mister Frank, I gave you my personal guaranties.

FRANK Yes, attack. Taeterederetteterdeteret baam baaaaam.

BOB Als het dan helemaal niks uitmaakt voor jou.

HENDRIKJE Het maakt me niks uit.

BOB Het maakt je niks uit.

HENDRIKJE Het kan me niet schelen.

FRANK Morgen stinkt het hier niet meer naar het lokale eten maar naar ons verkoolde vlees.

BOB Dus als ik haar nu aanraak, dan kan het je niks schelen.

HENDRIKJE Wat ik heb gedaan mag jij ook.

BOB Ook al streel ik haar over d'r haar, dan nog maakt het je niks uit?

HENDRIKJE Daarvoor kwam je hier.

MONIEK Wat een doemscenario.

FRANK Een nachtmerriescenario.

MONIEK Een kutsscenario kortom.

BOB Al aai ik haar over haar wangetje, je vindt -

HENDRIKJE Sinds ik er zelf wat voor mijzelf uit kan halen vind ik niks erg meer.

FRANK Ik heb toch niks gedaan. Ik heb die gebieden niet bezet. Ik heb de troepen niet gestuurd. Ik heb de inspecties niet -

MONIEK Wees godverdomme rustig, Frank.

FRANK Ja, laten we rustig zijn.

MONIEK We weten niet wat er is gebeurd.

FRANK We weten niet wat er is gebeurd.

MONIEK We moeten afwachten.

FRANK Ja, we moeten afwachten.

MONIEK Rustig blijven zitten.

FRANK Rustig blijven zitten.

MONIEK Er komt vast wel hulp.

FRANK Er komt vast -

MONIEK Kun je godverdomme stoppen mij –

BOB Een goede deal eigenlijk.

HENDRIKJE Ja, ik ben niet zo bekrompen dat ik ga zeggen: dat mag je niet en dat -

BOB Ik mag het wel doen.

HENDRIKJE Maar dan doe ik het ook.

FRANK Ik wil naar huis, Moniek. Geef me mijn ticket.

MONIEK Krijg je niet.

BOB En zo hebben we allebei onze pleziertjes.

HENDRIKJE Noemen we dat zo? Pleziertjes?

FRANK Ik wil hier weg.

MONIEK Het terrein is hermetisch afgesloten.

FRANK Wat?!

HENDRIKJE Het woord "pleziertjes" dekt mijn lading niet.

BOB We kunnen het ook anders noemen.

HENDRIKJE Laten we het maar geen naam geven.

BOB We hebben het nooit een naam gegeven.

MONIEK Ze hebben het terrein uit voorzorg helemaal afgesloten.

FRANK We zitten hier godverdomme gevangen.

MONIEK Ze hebben het afgesloten, zodat er niemand naar binnen kan.

FRANK Maar ook niemand meer uit.

BOB Dus al streel ik haar nu -

HENDRIKJE Ik vind het niet erg.

MONIEK Jij ziet altijd alleen maar het negatieve aspect.

BOB Al hou ik haar nu zo vast -
HENDRIKJE Ik zal het accepteren.
BOB Al ga ik nu met haar een stukje wandelen -
HENDRIKJE Je weet dat ik niet graag wandel
BOB Of een beetje zwemmen -
HENDRIKJE Van zwemmen word ik moe.
FRANK Geef me mijn ticket.
MONIEK Gatver, jij bederft ook alles, Frank Zak. Je bederft mijn sfeer, je bederft mijn ruimte, je bederft mijn vakantie, mijn leven. Ga uit mijn leven, Frank. Je krijgt je ticket niet. (*Frank af*)
BOB Al ga ik nu met haar naar onze kamer -
HENDRIKJE Bedoel je onze kamer? Waar wij al drie weken in liggen?
BOB Die kamer -
HENDRIKJE En wat ga je doen in onze kamer?
BOB Al kleed ik haar daar uit -
HENDRIKJE Kleed je haar uit, zoals ik erop hoopte dat je mij zou uitkleden?
BOB Jij hebt je pleziertje al gehad.
HENDRIKJE Ik ben door hem uitgekleeed zoals ik ooit door jou werd uitgekleeed.
BOB Al kleed ik haar langzaam uit en zoen ik op de plekken waar haar kleding plaatsmaakt voor huid-
HENDRIKJE Wat weet je het toch weer mooi te zeggen.
BOB Zal ik doorgaan?
HENDRIKJE Liever niet.
BOB Zal ik vertellen wat ik doe nadat ik haar heb uitgekleeed en op ons bed heb gelegd?
HENDRIKJE Ik heb wel zo'n beetje een plaatje. Ik weet wel wat er zo'n beetje gaat gebeuren in the world according to Bob. Ik heb daar al zo vaak in mijn nakie onder moeten liggen terwijl meneer met zijn mooie praatjes in de praktijk toch wat minder fantasievol bleek te zijn, gezien het wezenloze heen-en-weergeschuif.
ULI Ladies en gentlemen, I have an important message for you -
HENDRIKJE Ik heb wel een plaatje van die drie minuten die volgen en van de staat waarin meneer vervolgens na een voorspelbaar 'jaaaaaaaa' in terechtkomt.
ULI I'm afraid it's an official announcement -
HENDRIKJE Ik heb wel zo'n beetje een plaatje van dat passieve snurkende lichaam met die nadruipende slappe lul.
ULI Can I have your attention?
HENDRIKJE Ik heb wel zo'n beetje een plaatje van de enigszins beduusde en onbevredigende staat waarin het meisje na het geschuif zal achterblijven.
ULI An official announcement which I will do on behalf of the management -.
HENDRIKJE Met haar benen wijd zich afvragend wat dat voor machine dat was die daaronder aan het werk was.
BOB Pease tell us, Uli.
ULI The management wants to let you know (*leest voor, Frank komt ondertussen op*): "Dear guests, for your and our safety we have supplied some plastic and duct tape in your room. Would you please be so kind to cover up doors and windows. Of course this is only a precautionary measure. Please make sure you'll use a lot of plastic and a lot of tape. This is not the time to be economical. In this resort it never is. And please don't forget to cover up the air-conditioning and the power points. Should you need more plastic and tape: room service is available 24 hours a day. Guests are allowed to use wet bathroom towels for extra door protection. Would you be so kind as to fill your bathtub with cold water? It's very easy do, but in an emergency situation the rewards are immense. Not that there is an emergency situation. There is nothing to worry about. Yours sincerely, the management. PS: we will join in this operation altogether. Our security-crew will keep a strict eye on everybody's cooperation. Unfortunately we cannot not tolerate irresponsible behaviour anymore."
FRANK Ja hoor, laat het nu ook maar beginnen. Laat de hel nu ook maar losbreken ook. Nu heb ik er eigenlijk ook wel zin in. Laat ze maar binnenkomen. Kom maar op met die slachting. Kom maar op met je verbeterde kop, je hakmes en je bom rond je nek. Dan gaan we vechten ook. Maken we er hier één grote teringzooi van. Rammen we dit hele hotel aan gort. Laten we 't niet aan hun over, maar zorgen we dat we ze voor zijn. Slacht ik het hele personeel misschien ook wel effe af. Maken we er hier één groot Stalingrad van. Maken we er een mooi einde aan. Aan die hele klerezooi. Dan zetten we alles in de hens, maken we 't allemaal kapot. Gooien we er een moederbom bovenop en laat we het mosterdgas het karwei afmaken.
HENDRIKJE Ik wil niet dood ik wil niet dood ik wil niet dood.

BOB Je gaat niet dood.
HENDRIKJE Ik ga dood.
BOB Er gaat hier helemaal niemand dood zonder toestemming van Buitenlandse Zaken.
HENDRIKJE Ik ben bang dat ik mijn moeder niet meer terug zie. Ik ben bang dat ik nooit meer op een dinsdagmiddag een koffie in de stad ga drinken. Ik ben bang dat ik nooit meer mijn hoofd achterover zal gooien en de sneeuw zal zien zodat het lijkt dat alle vlokken naar mij toe komen. Ik ben bang dat ik nooit meer boodschappen doe en de lekkerste dingen kies. Ik ben bang dat ik nooit meer een etentje zal hebben met vrienden waar jij je dan geweldig uitslooft voor een mislukt voorgerechtje uit een duur kookboek. Oh, Bob, denk je dat we zullen sterven?
BOB Hoe bedoel je sterven?
HENDRIKJE Ik ben nog niet klaar om te sterven.
BOB Ooit sterven? Afsterven? Sterven in de strijd?
HENDRIKJE In de strijd.
FRANK Als we sterven, dan in de strijd!
HENDRIKJE Dus je denkt dat we sterven.
BOB Heb ik dat gezegd? Ik heb niet gezegd dat we sterven.
FRANK We sterven niet. We strijden.
BOB We strijden.
MONIEK Waarvoor strijden we?
BOB Waarvoor?
MONIEK We moeten toch wel iets te verdedigen hebben.
FRANK Er is een hele wereld te verdedigen.
MONIEK De hele wereld?
BOB Onze wereld. De beschaafde wereld.
MONIEK Oh, die wereld.
FRANK Ik bedoel, jij wilt toch ook je breedbeeldtelevisie niet achterlaten en in een dorp gaan wonen met een tulband op je hoofd?
HENDRIKJE Nee...
FRANK Jij ziet jezelf toch ook niet in een tent in de woestijn wonen en de hele dag van boven naar beneden lezen?
BOB Ik wil m'n krant gewoon van links naar rechts blijven lezen.
FRANK Jij wilt toch ook geen zanderige pannenkoek als avondeten. Het maakt me niet uit wat ze hier eten, ik wil het niet meer eten. Ik wil gewoon mijn roerbakmaaltijden van de supermarkt blijven eten. Mijn magnetronmaaltijden.
BOB Mijn afhaalchinees.
FRANK Dat wil ik eten. Niet de hele week couscous. Dat is mijn recht.
BOB En dat moeten wij verdedigen.
FRANK Daarvoor moeten wij strijden! En als we sterven -
MONIEK Dan is dat voor onze roerbakmaaltijd.
FRANK Als we sterven, dan in de strijd! We moeten de orde herstellen. We moeten de orde in dit paradijs herstellen. We kunnen niet toestaan dat ook dit land aan de barbaren vervalt. Dit is een paradijs, maar dit is een paradijs van de hele wereld. Dit land is niet alleen maar van de mensen hier. Je kan zeggen: het is hun eigen verantwoordelijkheid, ze weten zelf wel wat goed voor hen is, maar ik zeg: nee, dit land is ook ons stukje paradijs. *(Bobs telefoon gaat)* Dat voorrecht moeten wij beschermen. Het paradijs moet behouden blijven. Er moet ingegrepen worden. De orde moet worden hersteld. Dat mogen wij niet aan een stelletje amateurs overlaten. We moeten iets doen. We kunnen niet werkeloos toekijken hoe dit mooie land naar de verdommenis toe wordt geholpen. Door een stelletje schriftgeleerden op Nike-schoenen. Door hamburgeretende zelfmoordenaars. Door met Windows-werkende salonfundamentalisten. *(Bob af met telefoon)* Een klein effectief bombardementje kan geen kwaad. Een klein effectief precisieaanvalletje op de strategische plekken van de stad. Een beheerste hi-tech attack. In een dag of twee moet dat gepiept zijn.
(Bob, nogal aangeslagen, op)
BOB Het is gebeurd. Het is zover. Naar de klote. Het is allemaal naar de klote. Een bod. Ze hebben een bod gedaan. Het bod van die spleetogen is aanvaard. Het is afgelopen. Een overval. Een godvergeten overval. Hensema ligt eruit, Bongers ligt eruit, Bob ligt eruit. We liggen eruit, schat. Een prachtbedrijf. Een bedrijf waar Nederland trots op had kunnen zijn. Dit is het dan. Zo voelt het dus. 'Het zwarte gat'. Oh, wat zal papa boos op mij zijn. Het zwarte gat. Moet ik het GAK nu bellen? 'Ik zit nou nog met m'n dikke reet in een superchique hotel aan de andere kant van de wereld, maar ik moet wel een uitkering hebben.' Geen reden meer om terug te gaan. Alles is voorbij. 'Hé Bob, maar dit wou je toch zo graag, nu kun je lekker reizen.' Ik haat reizen. Ik kan beter hier blijven. Niemand zal mij

missen. Twee keer zullen ze even bellen. Twee keer die voicemail inspreken en dat is dat. Niemand die mij zoeken zal. Ik zou hier zomaar kunnen blijven. Visser worden of zoiets. Een simpel leven met een meisje van hier. Met die Nining misschien wel. Met Nining in een hutje op het strand gaan wonen en kleine donkere kindjes maken, die ook allemaal net zoals papa visser willen worden. Vissen kunnen niet opgekocht worden. Vissen kunnen niet failliet raken. Vissen hebben niet te lijden onder slecht management. Alles kapot. Alles opnieuw beginnen. Mijn werk opnieuw. Mijn huwelijk opnieuw. De hele wereld opnieuw.

HENDRIKJE Oh, schatje toch.

(Bob en Hendrikje af, stilte)

MONIEK Zullen we toch even de tv aanzetten?

FRANK Hoezo?

MONIEK Ik ben toch wel benieuwd eigenlijk. Heel effetjes kijken wat er gebeurt. Effe kijken of er al doden zijn gevallen. Ah, mag ik een dode zien? Ik hoef maar één dode te zien. Of één uitgebrande auto. Het is toch vakantie? Even mijn ogen helemaal vierkant kijken? Even mijzelf helemaal gaar kijken? Tot heel diep in de nacht nog één keer alle zenders langs gaan om nog nieuwe beelden te zoeken. Het bloed dat stroomt over het gezicht van de ordepolitie. De opgeblazen huiskamer. De schoen langs de weg, met een stuk van het been er nog aan. Effe een opgeblazen schedel zien. Heel eventjes maar. Even een lijkje zien. Een klein lief lijkje. Een babylijkje desnoods. Dat mag toch wel? Een klein omgekomen baby'tje in de strijd met net gekamde haartjes maar wel een opgebroken schedeltje waar het bloed gewoon uitgulpt. Eén keer ongecensureerd. Zonder commentaarstem. Mag toch wel effetjes? Dat kindje is toch dood. Merkt er toch niks meer van. Moet toch weten hoe het er hierbuiten aan toe gaat? Dan moet ik godverdomme ook het baby'tje zien. Dat is een stukje ook stukje infotainment waar ik recht op heb. Ah, heel eventjes maar. Gadverdamme!

FRANK Wat?!

MONIEK Ik zag het wel. Je schoot iets weg uit je neus.

FRANK Ik schoot iets weg uit mijn neus?

MONIEK Dat doe je heel de vakantie al. Jij bent zo vies.

FRANK Oh, en jij dan.

MONIEK En ik dan? Wat dan?

FRANK Jij ademt zwaar.

MONIEK Oh, ik adem zwaar.

FRANK Jij ademt heel zwaar in je slaap.

MONIEK Oh, wat erg.

FRANK Jij ademt zoals een oude vent ademt.

MONIEK Oh, en jij dan.

FRANK En ik dan? Wat?

MONIEK Jij knarsetand.

FRANK Ik knarsetanden?

MONIEK Dat wist je niet, hè.

FRANK Het is niet waar.

MONIEK Oh jawel, hoor. Helemaal niet gezond. Je bent niet helemaal lekker. Dat zegt veel over iemand dat ie knarsetand.

FRANK Weet je wat ook veel over iemand zegt?

MONIEK Nou, ik wil het niet weten.

FRANK Smakken aan tafel. Jij smakt aan tafel. Heel gênant. Vooral toen we daar bij die familie thuis aten.

MONIEK Smakte ik?

FRANK Zo blij was je dat we een keer 'echt bij de mensen thuis' waren. Helaas zat je wel te smakken als een hond op een bot.

MONIEK Oh God.

FRANK Vreselijk onbeleefd volgens mijn reisgids.

MONIEK En jij stinkt.

FRANK Waar slaat dat nou op?

MONIEK Jij stinkt. Heel de vakantie heb je al dezelfde kleren aan.

FRANK Omdat jij ze niet effe kan wassen.

MONIEK Ik ben je vrouwtje toch niet.

FRANK Jij wast alleen maar voor jezelf.

MONIEK Jij doet sowieso geen hol. Nooit neemt jij eens het initiatief.

FRANK Oh, en die rondreis dan? Die rondreis heb ik toch verzonnen.

MONIEK Nee, die heb ik verzonnen.

FRANK Jij hebt die niet verzonnen.

MONIEK Ik heb alles verzonnen.

FRANK Oh, wiens idee was het om naar dit land te gaan?

MONIEK Ik wilde al jaren naar dit land.

FRANK Ik heb jou nooit over dit kutland gehoord.

MONIEK Ik kan je zo een telefoonnummer geven van iemand die dat kan bevestigen.

FRANK Maar wiens idee was het om samen te gaan?

MONIEK Dat was inderdaad jouw idee. Maar dat was ook een kutidee. Los van dat van ene kutidee heb ik alles verzonnen. Een buitengewoon kutidee. Je moet dat soort dingen nooit forceren. Jij forceert me, Frank Zak. Jij benauwt me. Jij beknelt me. En -

FRANK Jij bent koud.

MONIEK En jij bent klam.

FRANK Jij bent kil.

MONIEK En jij bent klef.

FRANK Jij bent ongevoelig.

MONIEK En jij overgevoelig.

FRANK Zo egotripperig.

MONIEK Zo lantefanterig

FRANK Jij bent zo ver weg, Moniek.

MONIEK En jij te dichtbij.

(Frank af, Bob op)

BOB Een vrij man. Ik ben een vrij man. Op de puinhopen is weer een bloempje gaan bloeien. Dit is geen zwart gat, dit is een prachtig wit gat. Een vel wit papier waarop ik mag tekenen wat ik wil. Wat was ik vroeger toch een vreemd kind: op school mocht ik tekenen wat ik wilde, had alle kleuren van de regenboog, maar ik maakte toch altijd precies dezelfde tekening. Een mannetje, een boom, een pad, een tuinhek en een huis. Ik werd ouder, leerde steeds beter tekenen, maar steeds bleef het een mannetje, een boom, een pad, een tuinhek en een huis. En zo ben ik mijn hele leven eigenlijk doorgedaan. Ik kon doen wat ik wilde, de wereld lag aan mijn voeten, maar het werd altijd Een mannetje, een boom, een pad, een tuinhek en een huis. *(Hendrikje op, Moniek af)* Maar nu mag ik tekenen wat ik wil. Alles is mogelijk.

HENDRIKJE En wat ga je tekenen, kleine jongen?

BOB Ik zie een vissertje met een jong meisje naast zich aan een strand.

HENDRIKJE Wat een mooie tekening.

BOB Het is vier uur 's ochtends en het vissertje knoopt zijn netten.

HENDRIKJE Man, je hebt nooit 's ochtends uit je nest kunnen komen.

BOB Maar hier wel. Hier zal ik wel vroeg kunnen opstaan.

HENDRIKJE Waarom zou je hier nou wel kunnen opstaan?

BOB Ik blijf hier, Hen, ik zal hier veel gelukkiger worden dan in dat kutland van ons. Ik zal hier veel gezonder zijn, ik -

HENDRIKJE Kleed je aan.

BOB Nee, ik kleed me uit. Ik wil mijn kleding niet meer. Ik wil kleding van hier dragen.

HENDRIKJE Ze dragen hier hetzelfde als bij ons.

BOB Ik wil leven in een lendendoek en in mijn blote bast.

HENDRIKJE Ze dragen net zo goed Dolce & Gabana.

BOB Ik wil een vieze visser worden met ruwe handen, ongewassen haren en ongepoetst tanden.

HENDRIKJE Sommigen zijn beter gekleed dan de gemiddelde Nederlander.

BOB Ik wil de zee op, op mijn blote voeten, mijn handen ruw van het werken. Ik word visser.

(Bob af, Frank, Moniek met Nining op)

MONIEK Tuurlijk wil ze wel naar Nederland.

FRANK Weet ze wel wat Nederland is?

MONIEK You know what Holland is? Holland is rich. You wanna go to Holland.

NINING No, I don't.

MONIEK Zij gaat gewoon met mij mee. Ik heb mijn zusje gevonden en zij is van mij. *(Hendrikje af)*

Altijd heb ik het moeten horen: 'als je derde wereld zusje dit allemaal kon eten, als je derde wereld zusje zoveel kleding kreeg, als je derde wereld zusje ook op blokfluit zat.' Altijd werd het mij ingewreven. Elke week in gewetensnood als ik mijn zakgeld had gekregen: werd het patat of een kommetje rijst voor Nining. En dan ieder jaar met kerst die zielige foto en een bedelbrief, maar je kon zo zien dat die door de plaatselijke afdeling van Foster Parents was geschreven en niet door haar. Maar elk jaar speelden we het spelletje mee: oh, een brief van Nining!

FRANK Maar dat meisje is hier toch gelukkig.

MONIEK Ze is helemaal niet gelukkig. We gaan haar een heel nieuwe leven geven. Een veel mooier leven. Weldra hoeft zij niet meer door die stoffige straten naar school, maar gaat ze op d'r fiets netjes over het fietspad langs de rotonde. Niet meer hier naar dat armzalige schooltje met die nonnetjes uit Frankrijk, maar gewoon naar een nette school met een conciërge. Je bent van mij.

NINING No, I'm not.

MONIEK Yes, you are. You are mine. I paid for you. I paid for your whole life. For your fathers en mothers life. For your whole families life. I paid for your whole fucking family. Jullie zijn allemaal van mij. Als ik zou willen zou ik jullie allemaal naar Nederland kunnen halen. Eén grote familiehereniging. *(Bob geschminkt in lendendoek op met bos peniskokers in zijn handen en stuk airco, Hendrikje lachend erachteraan)*

BOB De airconditioning is in 21e eeuw niet meer te vertrouwen.

HENDRIKJE Heerlijk!

BOB De airconditioning is terreurwapen nummer 1. De eerste de beste soldaat van de Heilige Oorlog hoeft maar één bacteriecapsule in de airconditioning te stoppen en het apparaat is omgetoverd tot een biologisch huis- tuin- en keukenwapen. Daarom is het einde oefening voor de airconditioning.

(het licht gaat plotseling weer aan)

HENDRIKJE Dat vind ik dus heerlijk, hè! Moet je kijken, die peniskokers! Kijk hoe hij loopt te zwaaien met die bos peniskokers. Oh heerlijk. Dat noem ik nou genieten. Wat een leven hè. Eigenlijk heeft ie gewoon een hele bos pikken in zijn hand. Een hele bos Papoea-pikken. En hoe voelt dat nou al die pikken?

BOB De wereld is klein, denk groot!

HENDRIKJE Alsof ie ze gecastreerd heeft. Doen ze dat hier niet? Die jongetjes heel vroeg castreren?

MONIEK Nee, dat doen ze hier met meisjes.

HENDRIKJE Doen ze dat? Hun pik er af halen?

BOB Nee, hun klitjes halen ze eraf

HENDRIKJE Hier ook al? Ach gut lijkt me toch minder spectaculair als Bob nou met een bos clitorissen zou binnenkomen.

FRANK Maar wacht effe hoor. Ga mij nou niet in de maling nemen.

MONIEK Wie neemt je nou weer in de maling?

FRANK Hier trap ik dus echt niet in. Ik heet misschien Frank Zak, maar zeker geen gekke Henkie.

MONIEK Frank, voor je nog een kwartier zo doorgaat: kun je in hemelsnaam even zeggen waar je 't over hebt.

FRANK *(wijst naar Uli)* Moet je kijken.

HENDRIKJE Hij neemt iedereen in de maling.

FRANK Moet je 's goed naar hem kijken.

BOB Wat is er?

FRANK Dat is hem niet. Dat is niet dezelfde man als daarnet.

MONIEK Tuurlijk wel.

FRANK Ik zweer gewoon dat dat niet dezelfde is.

MONIEK Waar slaat dat nou op? Tuurlijk is het hem wel.

BOB Hij *lijkt* er wel op -

MONIEK Als twee druppels water.

FRANK Dit is een dubbelganger.

HENDRIKJE Zei jij nou dubbelganger?

FRANK Kijk naar die oren. Dat zijn zijn oren niet. Dat zijn hele andere oren. Hey you.

ULI Yes, sir?

FRANK Do you want to play a game with us?

ULI What kind a of game you want to play, sir?

FRANK Zie je nou wel.

ULI You want to play chess? Or maybe some cricket?

FRANK I know the game you are playing.

ULI Sorry?

FRANK I keep an eye on you, mister.

BOB De neger is uit op mijn vrouw.

HENDRIKJE Uli. Hij heet Uli.

BOB Zijn naam interesseert me niet. Hij moet met zijn poten – *(tegen Uli)* Jij effe naar mij luisteren. Jij prima Nederlands spreken.

HENDRIKJE Hou effe op, Bob.

BOB Nee, geen voor-de-gek-gehou. Jij spreekt gewoon Nederlands.

HENDRIKJE Hé Bob, zing nog 's een liedje.

BOB Jij verstaat Nederlands.
HENDRIKJE Ah, Bob nog één liedje.
BOB Ik ga jou iets zeggen. En jij luisteren. En jij begrijpen wat ik zeg.
HENDRIKJE Ik smeeek het je. Nog één keer de sterren van de hemel. Laat jezelf op dat podium nog één keer stralen als een jonge God.
BOB Jij gaat met je handjes van mijn vrouw afblijven.
HENDRIKJE Kom op, Bobbie, nog één hitje.
BOB Mijn vrouw. Van mij.
HENDRIKJE Nog één gouwe ouwe.
BOB Van Bob.
HENDRIKJE Eén meezingertje nog.
BOB Hendrikje: van Bob.
HENDRIKJE Voor we als één grote Titanic ten onder gaan.
BOB Jij begrijpen? Jij afblijven.
HENDRIKJE Laat ons zoenen, dansen en lachen. Laat de karaokeband nog één keer spelen. *And the band plays on, Bob.* Eén feestje nog. Voor we langzaam maar zeker zinken. Voor we met z'n allen verdrinken in de zwarte zwijgende oceaan. Alsjeblieft Bob, zing.

(Bob en Frank trappen Uli in elkaar. Uli sterft achter zijn balie. Stilte.)

FRANK Wij gaan naar Singapore.
HENDRIKJE Heerlijk, Singapore!
FRANK In Singapore hebben we niks te vrezen
HENDRIKJE (*zingt*) O heerlijk Singapore!
FRANK En dan kiezen we gewoon weer een ander land uit.
HENDRIKJE No problemo.
FRANK Als we eenmaal in Singapore zijn, kunnen we echt weer alle kanten op.
HENDRIKJE Naar Singapore!
FRANK Met het busje veilig naar het vliegveld. Naar dat donkere vliegveld in een busje met airconditioning en melancholische synthesizermuziek. Als je eenmaal in dat busje zit, ben je eigenlijk al weg.
HENDRIKJE Kan je lekker weer Nederlands praten.
FRANK (*zingt*) Naar Singapore!
HENDRIKJE Naar Singapore!

IV De orde van de dag

MONIEK Waarom deed je dat nou?

FRANK Vooraf. Van te voren.

BOB Voor het geval dat –

FRANK Voor het geval dat er iets ergs gebeurd.

MONIEK Maar er is niks gebeurd.

HENDRIKJE Maar er had toch iets kunnen gebeuren. En dat wilden we voor zijn.

MONIEK Maar als er nou niks aan de hand was?

FRANK Dan was dat omdat we het voor zijn geweest.

MONIEK En als we er niet waren geweest –

HENDRIKJE Dan was er iets ergs gebeurd.

MONIEK Maar als er nou niks was gebeurd.

HENDRIKJE Het hād toch kunnen gebeuren.

MONIEK Maar alles kán gebeuren.

BOB Daarom moeten we juist zo waakzaam zijn. En problemen voor zijn.

MONIEK Zonder dat je hem de kans geeft niks te laten gebeuren.

BOB Hij heeft genoeg kansen gehad.

MONIEK Maar toch heeft hij niks ergs laten gebeuren.

FRANK Hij heeft heel veel ergs laten gebeuren.

MONIEK Maar niet het ergs wat we nu voor willen zijn.

BOB Het is voor zijn eigen bestwil.

HENDRIKJE Ja, voor zijn eigen bestwil.

BOB Hij wil dit eigenlijk ook.

FRANK Ja, dit wil hij ook.

BOB Maar hij weet het alleen nog niet. Wij zijn er om te zeggen: 'dit is het beste, doe dit nou maar.

Wij lossen het wel even voor je op.' Dat vinden wij ook niet leuk. Het beste zou zijn dat ze het zelf

opknapten. Dat ze zelf die verantwoordelijkheid namen. Maar dat kun je amper van hun vragen.

HENDRIKJE Dat kun je in dit stadium niet van hun vragen.

MONIEK In dit stadium?

FRANK In dit stadium van hun ontwikkeling.

HENDRIKJE In die zin zijn het net kinderen.

BOB Het zijn ook kinderen. Het zijn echt kinderen.

MONIEK Maar dan wel onze kinderen.

BOB Het zijn onze kinderen en uit liefde voor hun doen wij dit.

HENDRIKJE Het is eigenlijk een soort pubertijd.

BOB Jazeker.

FRANK Een pubertijd waarin ze zich tegen ons keren maar niet zien dat ze ons nog zo nodig hebben.

HENDRIKJE Maar ze hebben ons zo nodig. Als het erop aan komt mogen we wel de studieboeken

betalen en moeten we ze troosten als het weer uit is.

FRANK Ik denk dat ik toch beter ga.

MONIEK Begin je nu al weer?

HENDRIKJE God, Ik ben hier alleen maar moeier geworden de afgelopen weken Helemaal niet

uitgerust.

FRANK Ik heb hier niks meer te zoeken.

HENDRIKJE Ik hou het volgend jaar lekker op Balkonia. Voor mij geen Verwegistan meer.

MONIEK Je kwam dus echt alleen maar achter mij aan. Voor de rest interesseerde het je geen zier.

BOB Misschien kunnen we een keer naar Lutjebroek gaan.

MONIEK Alleen maar naar de andere kant van de wereld voor mij gevlogen. Op zich wel romantisch.

Heel romantisch. Niet dat daar iets aan te ontlenen valt voor jou.

FRANK Was ik al bang voor.

MONIEK Maar ik voel me vereerd.

HENDRIKJE Nee, we moeten dit maar niet meer doen

BOB Dat lijkt me inderdaad het beste

HENDRIKJE Dit is niet goed voor ons

BOB Niet zo, denk ik.

HENDRIKJE Terwijl het thuis net zo lekker gaat.

BOB Ja, thuis gaat het toch goed tussen ons?

HENDRIKJE Maar hier niet.

BOB Ik weet niet wat mij soms overkomt...

HENDRIKJE Als ik het maar weet.

BOB Volgend jaar blijven we gewoon lekker thuis.

FRANK Je ziet me toch niet staan.

MONIEK Omdat je er niet bent.

FRANK Ik sta voor je neus.

MONIEK Je bent niet aanwezig.

HENDRIKJE Denk je dat je dat aankan?

FRANK Je kijkt niet.

MONIEK Niet jou kant op, nee.

HENDRIKJE Met mij thuis?

BOB Het is in ieder geval een stuk goedkoper.

FRANK Je hebt het beloofd.

MONIEK Zoiets laat zich niet beloven.

BOB Ik was zo blij vroeger. Vroeger straalde ik. Elke dag.

HENDRIKJE Je straalt nog steeds, Bob.

BOB Nee, ik straal niet meer zoals vroeger.

HENDRIKJE Bob, wij redden het wel.

BOB Denk je?

HENDRIKJE Wij wel.

BOB Denk je echt?

HENDRIKJE Kom op. Jij en ik.

BOB Is dat wel iets? Jij en ik?

FRANK Wat heb ik nog hier te zoeken?

MONIEK Wat je al weken zoekt.

FRANK Moet ik daarvoor blijven dan?

MONIEK Heb je het dan al gevonden?

FRANK Maar ik ben op zoek naar jou.

MONIEK Weet ik.

FRANK Maar is er een kans op.

MONIEK Op wat Frank?

FRANK Dat ik je vind?

MONIEK Iemand die goed zoekt vindt altijd wel wat.

HENDRIKJE Bob, denk je dat er een tijd komt -

BOB Wat voor een tijd, schat?

HENDRIKJE Dat we dit allemaal moeten opgeven? Ik ben zo bang voor die tijd, Bob.

BOB Dat zal ik niet meer meemaken.

HENDRIKJE Dus je denkt dat die komt

BOB Heb ik dat gezegd? Heb ik gezegd er komt een tijd dat we dit niet meer kunnen doen? We zullen onze vakantie weer voortzetten alsof -

FRANK Er niks is gebeurd.

MONIEK Er is ook niks gebeurd.

BOB We kunnen gewoon weer over gaan -

FRANK Tot de orde van de dag.

BOB Als je werkelijk bedreigd bent weet je hoe belangrijk dat is. Dat er zoiets als de orde van de dag bestaat. Zojuist overviel mij een diep heimwee naar vroeger. Ik heb het over een vroeger dat nog niet heel ver achter ons ligt. In die tijd was de orde van de dag nog iets waar je op kon rekenen. Je wist waar je aan toe was. Het was een vertrouwde orde.

FRANK Maar tegenwoordig niet meer.

BOB Nu realiseer ik me hoe fijn ik het vind dat de orde van de dag bestaat.

HENDRIKJE Ik zou niet zonder kunnen.

BOB En dat het me eigenlijk niet veel kan schelen wie de orde van de dag bewaakt.

FRANK Als ik iets geleerd heb, dan is dat het wel: de orde van de dag moet blijven.

HENDRIKJE De orde van de dag moet blijven!

BOB Van deze dag, van morgen, van overmorgen, en van de dag daarna.

HENDRIKJE Al die orde moet blijven.